



RIIHIMÄEN LUKIO JA AIKUISLUKIO

VUOSIKERTOMUS

2019–2020

SISÄLLYSLUETTELO

Katsaus lukuvuoteen 2019–2020	3
Lukion monet hankkeet:	4
Erityisopetus uudessa opetussuunnitelmassa	6
Kolmas tulevaisuus	8
OPE-TET	9
Liikkuva opiskelu- ja Torni -hankkeet	10
Digitutortoiminta	11
Uuia kasvoja	12
Opiskelijakunnan hallitus	18
Tutorit	20
Opiskelijahuoloryhmä esittäytyy	22
Vaihto ystävyyskaupunkiin	26
Vaihto-opiskelijat	27
Onnea ja menestystä robotiikan SM-kilpailuissa	28
Teemapäiviä	30
Erilaista opiskelua	36
Riihimäen lukion ja aikuislukion syksyn ylioppilaat	42
Ylioppilaan puhe	44
Illat, kaksarit, mamut ja vangit - aikuislukio taipuu moneen	46
Kuvataiteen lukiodiplomit	48
Penkkarit	54
Abivuoden kohokohtia	55
Vanhat	
Puhe vanhoille	60
Väittelykilpailu	64
In the tall grass	66
Iso kemisti poistuu, pikku kemistit jäävät	68
Poikkeusolot	72
Yksinpuhelia, ruutuelämää ja outoja maukaisuja	
- Etäopetus opettajien silmin	75
Ihana kamala etäopiskelu -Opiskelijan mietteitä etäopiskelusta	78
Psykologian essee: Miten etäopiskelu voi vaikuttaa lukiolaisen psyykkisiin, fyysisiin ja sosiaalisiin toimintoihin?	80
Kevään ylioppilaat	82
Lukuvuoden vierailijat	84
Riihimäen lukion ja aikuislukion ylioppilasjuhla	86
Ylioppilaiden ryhmäkuvat	88
Opintoryhmät ja ryhmänohjaajat	92
Opettajat ja henkilökunta	97
Kiitokset	98



Katsaus lukuvuoteen 2019–2020

Lukuvuosi 2019-2020 jää taatusti meille kaikille mieleen, sillä lukuvuotta leimaa vahvasti koronavirus ja siirtyminen etäopetukseen 17.3.2020. Reilu viidennes lukiovuodesta opiskeltiin etäyhteyksiä hyväksi käyttäen. Etäopetukseen siirryttiin yhden yön varoitusajalla. Kun mennyttä etäjaksoa tarkastelee jälkeenpäin, selvisimme siitä uskomattoman hyvin. Ensimmäisinä päivinä ongelmat olivat suuria, kun oppimisalustamme ei kestänyt kasvanutta kuormaa, monen kotona eivät nettiyhteydet riittäneet, kun kotona opiskeli ja teki työtä useampi henkilö. Aikuislukion puolella valmiudet siirtyä etäopetukseen eivät olleet päivänlukioon verrattuina yhtä hyviä etenkin maahanmuuttajaperuskoulussa, mutta siitäkin selvitettiin.

Välillä tuntuu siltä, kuin aikaa ennen 17.3. ei oikeastaan olisi ollut olemassakaan, niin vahvasti korona on meidän kaikkien arkeemme vaikuttanut. Kuitenkin lukiossamme

on tapahtunut paljon muutakin. Elokuussa 2019 lukiossa aloitettiin painotettu robotiikan opetus. Opiskelijamäärät ovat tosin olleet vielä pieniä, mutta niiden ennustetaan kasvavan tulevaisuudessa, kun lukioon siirtyy entistä enemmän jo perusopetuksessa robotiikkaa opiskeleita opiskelijoita.

Lukuvuoteen liittyy myös ikäviä tapahtumia, sillä koulumme aikuislukio toiminta päätettiin lakkauttaa asteittain siten, että uusia opiskelijoita ei oteta enää syksyllä 2020 maahanmuuttajille suunnattuun aikuisten perusopetukseen eikä myöskään varsinaisille aikuislukion iltakursseille. Riihimäellä aikuislukio toiminta täytti tänä vuonna 50 vuotta, joten lakkauttamis päätös on kova isku aikuisten kouluttamiselle. Aikuislukion lakkauttamisen myötä talostamme häviää paljon osaamista.

Kun aloitimme uuden lukuvuoden, työyhteisömme sai poikkeuksellisen paljon uusia jäseniä, sillä yllättävän moni henkilökuntamme jäsen jäi erilaisille virkavapaille. Tämän lukuvuoden myötä koulussamme kauan työskennelleet lehtorit **Anne Rösssi** ja **Erkki Löfberg** siirtyvät viettämään hyvin ansaittuja eläkepäiviä. Myös **Niina Körkkö** jättää työyhteisömme ja siirtyy uusiin haasteisiin. Suuri kiitos teille kaikille Riihimäen lukion ja aikuislukion jättävät hyvin tehdystä työstä ja onnea seuraavaan elämänvaiheeseen. Kiitoksen ansaitsevat myös **Akseli Siekkinen**, **Henna Virta**, **Elina Jarho**, **Anna Kantola**, **Rosa Boman** ja **Minna-Kristiina Linkala**, jotka ovat tehneet erimittaisia sijaisuuksia lukuvuoden aikana.

Lukuvuosi sai normaalista poikkeavan päätöksen, kun kevätkuulat vietettiin virtuaalisesti etäyhteyksien avulla. Perinteisiä lakkiaisia ei järjestetty, vaan uudet ylioppilaat saivat painaa valkolakin päähänsä etälakkiaisissa. Varsinaiset lakkiaiset päästiin viettämään elokuun 29. päivä. Poikkeuksellinen on myös tämän vuosikertomuksen julkaisuajankohta, sillä halusimme saada tähän mukaan kuvia ja tunnelmia elokuun lakkiaisista.

Riihimäellä elokuussa 2020
Kari Jukarainen, rehtori
Riihimäen lukio ja aikuislukio

Lukion monet hankkeet

Riihimäen lukion ja aikuislukion arkea sävyttävät useat erityyppiset hankkeet. **3. Tulevaisuus -hankkeessa kehittämiskohteita ovat opiskelija- ja opettajaTET, työelämä- ja korkeakouluyhteistyö, tulevaisuuden työelämätaidot ja osaamisen tunnistaminen ja tunnustaminen sekä yrittäjyysseemaviiko.** Riihimäen lukio liikkeessä -hanke vie Let's move it-toimintaa seuraavalle tasolle. Torni -hanketta tehdään yhdessä Hämeenlinnan lukioden kanssa. **Robotiikkaopetus niveltyy kaupungin robotiikkahankkeisiin.** Lukiouudistus näkyy paikallisessa opetussuunnitelmatyössä. **Boostia Rilun opsiin -hankkeessa kehitetään mm. ohjausta ja erityisopetusta sekä pyritään kehittämään yhteisopettajuutta.**

BRO-hanke tähtää opetussuunnitelman uudistamiseen

Riihimäen lukion ja aikuislukion kehittämisessä OPS-työ tarkoittaa, että valtakunnallisen opetussuunnitelman toteuttamista mietitään paikallisesti ja oppiainekohtaisesti. Riihimäellä kaupungin strategian mukaisia asioita ovat robotiikka, teatteri-ilmaisu ja kiertotalous. Robotiikkaa kehitetään kaupungin eri hankkeissa ja sieltä tuleva kirjotetaan osaksi OPSia. Teatteri-ilmaisun osalta on päädytty osaamisen tunnistamiseen ja tunnustamiseen. Kiertotaloutta tai kestäväää kehitystä varten perustetaan ryhmä lukuvuodeksi 2020-2021. Lukuvuosi 2021–2022 aloittaa siirtymävaiheen, jolloin lukion ykköset opiskelevat uuden, toisen ja kolmannen vuosikurssin opiskelijat vanhan opetussuunnitelman mukaisesti.

OPS-työ vaikuttaa projektilta, josta voi saada vauhtia muutokseen tai pitäytyä nykyisessä juurikaan muuttamatta mitään. Olemme valinneet muutoksen. Lukiolain ja tulevan opetussuunnitelman vaatimia uudistuksia on tehty etukäteenkin. Opetussuunnitelmatyöhön Opetushallitukselta saadulla hankerahalla halutaan kohdistaa

huomio asioihin, joiden kehittämiseen arjen keskellä ei ole riittänyt aikaa. Osa koulun muista hankkeista liittyy BRO-hankkeeseen.

BRO-hakemukseen kirjoitimme rehtorin kanssa dialogisesta toimintakulttuurista. Osallisuus toistuu tulevan opetussuunnitelman tekstissä. Tulkitsen tämän niin, että kaikki koulussa työtä tekevät ja opiskelevat olisivat aktiivisesti ideoimassa ja toimimassa, eivät pelkästään ottamassa vastaan. Esimerkiksi Rilu liikkeessä -hankkeen liikuntatutorit laittoivat itsensä likoon liikkuvan joulukalenterin videoilla. Olemme vahvasti osallisia valtavasta työmäärästä niin opettajina kuin opiskelijoina. Miten vielä tavoittaa uusi taso, kun jo nyt on pystytty loikkaamaan lähiopetuksesta sujuvasti etäopetukseen? Ehkä se voisi olla jatkuvan palautteenannon kautta rakentuvaa vuoropuhelua, jossa opettajat tavoittavat yhä paremmin opiskelijoiden opiskeluun liittyvät tarpeet ja mahdollisuudet – että osaisimme oikeissa kohdissa höllentää ja kiristää vaatimuksia.

Yhteisöllinen opiskeluhuolto tarkoittaa toimintaa, joka parantaa lukiossa opiskelevien ja työtä tekevien turvallisuutta ja terveyttä sekä hyvinvointia. Opiskelijoille tämä näkyy tukipalvelun tiiminä: erityisopettaja, psykologi, kaksi opinto-ohjaajaa, vastaava kuraattori sekä psykiatrinen sairaanhoitaja, jotka auttavat ja tarvittaessa ohjaavat opiskelijoita lisäavun piiriin. BRO:ssa kehitetään 2.vuosikurssin ryhmänohjausta, abien jälkiohjausta sekä erityisopetusta. Lisäksi lukion aloittavien perehdytysjaksoon satsataan, jotta saadaan entistä sujuvammin opiskelutaidot, sosiaaliset taidot ja dititaidot integroiduksi oppiaineisiin ensimmäisessä lukiojaksossa. Tähän liittyen digitiimi osallistuu Torni-hankkeeseen.

Opettajat ovat motivoituneet kokeilemaan erilaisia yhteistyön ja yhteisopettajuuden muotoja.

OPS-uudistus muuttaa kurssit opintojaksoiksi, joten jouddumme miettimään uusiksi rakenteita, kuten kurssitarjottimen ja jaksotuksen. Opettajat ovat motivoituneet kokeilemaan erilaisia yhteistyön ja yhteisopettajuuden muotoja. Mietitään myös arvioinnin tapoja. Opettajat arvioivat jo nyt monipuolisesti eikä arvosana perustu pel-

kästään kokeeseen, vaan opiskelijan jatkuvaan osaamisen näyttöön kurssin aikana. OPSin laaja-alaisen osaamisen näkökulmasta opetettava aine voi tuottaa vaikkapa sosiaalisia taitoja tai globaalia ymmärrystä ja kielitaitoa. Jokainen opettaja pohtii, miten oma oppiaine voisi olla osana opiskelijan kasvuprosessia. Tavoitteena kun on totuutta, hyvyyttä ja kauneutta kohti kasvava yhteiskunnan aktiivinen toimija. Jos pysytymme luomaan edelleen hyvää ilmapiiiriä niin luokkatilanteissa kuin yhteisissä tapahtumissa, voimme olla ylpeitä Riihimäen lukiosta ja aikuislukiosta valmistuvista.

Meillä ymmärretään, että
koulussa yrittäjämäistä asennetta opettaa
jokainen, vaikka emme
itse ole yrittäjiä.

Valmiuksia elämässä selviytymiseen vahvistaa Ohjaus- ja työelämätiimin vastuulla oleva 3.Tulevaisuus-hanke. Muiden hankekoulujen kanssa kehitetään opiskelijaTETiä, korkeakouuyhteistyötä, opettajaTETiä ja osaamisen tunnistamista sekä tunnustamista. On erinomaista, että lukiossamme hyväksytään, että opiskelijat suorittavat opinto-ohjauksen osana yhteensä kuusi päivää opiskelijaTETiä. TET-päivien saaminen osaksi lukion arkipäivää on yleisesti ottaen lukioissa harvinaista. Meillä ymmärretään, että koulussa yrittäjämäistä asennetta opettaa jokainen, vaikka emme itse ole yrittäjiä. Se tarkoittaa aktiivista vastuuta opiskelusta ja itseohjautuvuutta, kysymistä ja avun hakemista tarvittaessa eikä loputonta odottelua, että joku ulkopuolinen huomaisi avun tarpeen.

OPS-työssä on edetty opettajainkokousten keskusteluihin ja teettämällä opettajille sähköinen kysely. Myös opiskelijoille on teetetty sähköinen kysely ryhmänohjaustuokioissa, huoltajakysely on ollut esillä kotiväen illoissa ja lähetetty Wilma-viestinä. Opettajat ovat tavoitelleet OPSin ydintä verkkoluentoa kuuntelemalla ja osallistumalla OPH:n opettajille järjestämään koulutukseen ja VESO-päivään sekä keskusteluissa aineryhmittäin rehtorin ja apulaisrehtorin kanssa. Johtotiimi on keskustellut useaan otteeseen niin kaveripalkeista, yhteisopettajuudesta kuin ePerusteista.



Kristiina Tchelombitko 18d, *Kaunis mieli*, KU7, sekatekniikka

OPS-työ on maaliskuun 17. päivän jälkeen väistynyt sivurooliin ja voikin näyttäytyä mahdottomana haasteena. Samalla se on mahdollisuus syvälliseen pedagogiseen pohdintaan ja toimintakulttuurin muuttamiseen. Arjen keskellä jossa opetamme, hoidamme yo-kirjoitusten järjestelyt, mietimme mahdolliset etäopetuksen jaksot, säästämme, mietimme toisen asteen maksuttomuutta, huolehdimme omasta ja toistemme hyvinvoinnista, säilytämme huumorintajumme, pelkäämme tulevaa, iloitsimme tästä päivästä, naputtelemme OPSin ePerusteisiin ja haemme kohta uutta hankerahaa.

Ulla Korpinen

Erityisopetus uudessa opetussuunnitelmassa

Erityisopetus on kaikkien opiskelijoiden oikeus. Uudessa opetussuunnitelmassa korostuvat varhainen oppimisvaikeuksien tunnistaminen, vaikeuksien ennaltaehkäisy, kaikkien opettajien vastuu opiskelijoiden ohjaamisesta, tukemisesta ja vaikeuksiin puuttumisesta sekä tukitoimien vaikuttavuuden seuranta ja arviointi. Uuden opetussuunnitelman raamit mahdollistavat ja edellyttävät oppiainerajoja rikkovia työskentely- ja toimintatapoja sekä uudenlaista yhteis- ja samanaikaisopettajuutta.

Riihimäen lukiossa on lähdetty toimimaan näiden periaatteiden mukaan vahvasti jo aiempinakin lukuvuosina. Lukiseulat lukuvuoden alussa auttavat tunnistamaan lukivaikeuksisia opiskelijoita, erityisopettajan tiivis yhteistyö niin aineenopettajien kuin opiskelijahuollon työntekijöiden kanssa mahdollistaa varhaisen puuttumisen jo tällä hetkellä. Yhteisopettajuuttakin on kokeiltu useiden aineenopettajien kanssa.

Uuden opetussuunnitelman myötä erityisopetuksen on tarkoitus jalkautua entistä enemmän luokkiin, jotta mahdollisimman moni opiskelija saisi tukea opiskelutaidoissa ja –tekniikoissa oppiaineisiin integroituna. Yhdessä aineenopettajien kanssa voidaan paneutua ja ohjata opiskelijoita tärkeissä oppimaan oppimisen taidoissa. Erityisopettaja pyrkii myös heti lukuvuoden alussa tarkkailemaan ryhmiä ja opiskelijoiden työskentelyä, jotta mahdollisiin oppimisen, ja esimerkiksi tarkkaavaisuuden ongelmiin, päästäisiin puuttumaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Observoinnilla on tärkeä rooli myös esteettömyyden ja yhdenvertaisuuden varmistamisessa. Erityisopettajan tarjoamalla yksilöllisellä ohjauksella ja

opetuksella on uuden opetussuunnitelman myötä myös edelleen äärimmäisen tärkeä rooli lukion arjessa.

Yhteistyössä aineenopettajien kanssa kehitetään joustavia kurssien suoritustapoja ja mietitään vaihtoehtoisia tapoja antaa kursseilla tarvittavia näyttöjä ja osoittaa osaamisensa. Arvioinnin monipuolistaminen ja opetusryhmien joustavat ryhmittelyt tukevat opiskelijoiden yksilöllisiin tarpeisiin vastaamista. Tätä kehitystyötä tuetaan kouluttamalla opettajia tunnistamaan ja tukemaan erityistä tukea tarvitsevia opiskelijoita. Kasvatustieteen tohtori, erityispedagogi **Erja Sandberg** saapuu lukiolle kouluttamaan opettajia lokakuussa.

Erityistä tukea tarvitseville opiskelijoille laaditaan lukiossa erityisen tuen suunnitelma, johon kirjataan opiskelijan tuen tarpeet, tukitoimien toteutuminen sekä niiden vaikuttavuuden arviointi. Erityisen tuen suunnitelma saadaan sähköiseksi ensi lukuvuoden aikana.

Oppimisvaikeuksisille opiskelijoille on suunnitteilla perustaa ensi lukuvuonna oma vertaisryhmä. Vertaisryhmässä opiskelijat voivat jakaa hyväksi ja toimiviksi havaittuja opiskelutapoja ja –tekniikoita toisilleen, keskustella oppimisvaikeuteen liittyvistä ajatuksista ja harjoitella Opin- tokamu-ohjelman tarjoamien välineiden ja harjoitusten avulla omaan hyvinvointiin ja opiskeluun liittyviä taitoja.

Uuden opetussuunnitelman myötä tavoitteena on, että opiskelijalle tulee tunne oman opiskelun ja opiskeluarjen hallinnasta ja tätä kautta lisätään opiskelijan motivaatiota sekä tunnetta omasta pystyvyydestä.

Sanna Taipale, erityisopettaja



Elina Talikka 18e, KU7, akvarelli

KOLMAS TULEVAISUUS

Kolmas tulevaisuus on ESR-rahoitteinen hanke, jossa Riihimäen lukio on osatoteuttajana Hämeenlinnan, Hattulan, Someron, Salon ja Porvoon Linnankosken lukioden kanssa. Tavoitteina ovat työelämäyhteistyön kehittäminen, yrittäjyystaidot, opiskelijoiden tulevaisuuden työelämätaitojen ja opetushenkilöstön työelämäpedagogisten taitojen kehittäminen. Hanketyö alkoi jo tammikuussa 2018 ja sen oli tarkoitus päättyä lukuvuoden 2020–2021 puolella välissä. Koronaviruksen vuoksi hanke jatkuu kuitenkin vielä seuraavan lukuvuoden loppuun asti.

Syksyllä toteutimme muun muassa perinteisen yrittäjyysviikon osin hankevoimin, joka mahdollisti lukion kolmannen vuosikurssin opiskelijoiden tutustumisen paikallisiin yrityksiin. Ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat pääsivät tekemään ohjatusti video CV:itä, joista he saivat myös palautetta.

Hankkeen puitteissa järjestettiin kaikille hankelukioiden opettajille koulutuspäivä tulevaisuuden työelämäpedagogisten valmiuksien kehittämisestä. Opettajat kohtasivat hankkeen myös stressinhallinta-koulutuksessa. Lukion toisen vuosikurssin opiskelijat saivat osallistua esimerkiksi itsevarmuudesta ja yrittäjyydestä kertoneeseen luentoon. Vuosi yrittäjänä -kurssille osallistuneet pääsivät sparraus-tilaisuuteen, jossa Laurean Inno-Willa opiskelijat saapuivat lukiolle viemään nuorten yrittäjien yritysideoita uuteen nousuun. Tätä yhteistyötä on tarkoitus jatkaa myös lukuvuodella 2020–2021. Myös HAMKin kanssa on tehty yhteistyötä, jonka lopputuloksena syntyi Riihimäen lukiolaisille avoin korkeakoulukurssi. Näin on mahdollistettu korkeakouluopintojen suorittaminen jo lukioaikana.



Nuoret yrittäjät Uskalla Yrittää -tapahtumassa.

Hankkeen tulevaisuuskoordinaattori on tehnyt tiivistä yhteistyötä Suomen Partiolaisten Osaamiskeskuksen ja Riihimäen Nuorisoteatterin kanssa. Tätä kautta on syntynyt pohja teatteri-ilmaisun enintään kahdentoista kurssin tunnistamiseen ja tunnustamiseen lukio-opinnoiksi. Lopputuloksena on mahdollisuus saada teatterin lukiodiplomi.

Koronaviruspandemia sotki omalta osaltaan hankkeen suunnitelmia, esimerkiksi opiskelijaTET ja opetTET joutuivat sijaiskärsijöiksi, kun kaikki siirtyivät etätyöskentelyyn. Hanketyö ei kuitenkaan pysähtynyt mihinkään: Tiitus Oy:n kanssa jatketaan neuvotteluja siitä, että työnhakusovellus säilyisi jatkossakin lukiolaistemme ulottuvilla. Keväällä 2021 tulevan hankkeen lopputapahtuman suunnittelu on alkanut jo hyvissä ajoin. Tapahtumaan tulee myös Riihimäen lukiolta (Laurean kanssa yhteistyönä) oma piste, jonka sisältö on suunnitteilla. Osa lukiolaisista ja opettajista pääsee itsekin messuvieraaksi tähän tapahtumaan. Unelmana ja tavoitteena on se, että hankkeessa mukana olleet lukiot jatkaisivat yhteistyötä myös hankkeen jälkeen.

Christian Liljeroos ja Ulla Korpinen

opeTET

Lukuvuonna 2019–2020 opeTETissä ei käynyt yhtäkään opettajaa, vaikka yritys oli kova. Esimerkiksi kuvataideopettajamme **Liina Arpalahti** suunnitteli opeTETiä Metropoliaan, jossa hän olisi päässyt tutustumaan teollisen muotoilun koulutukseen ja mahdollisesti 3D-suunnittelun ja -mallinnuksen nykytekniikkaan. Allekirjoittaneella oli myös pitkälle edenneet suunnitelmat: tämän tekstin kirjoittamishetkellä minun pitäisi olla lentokentällä, mutta koronaviruspandemia esti tämänkin suunnitelman toteutumisen.

Tiedostin lukuvuoden alussa sen, että opeTETiin olisi hyvä mennä. Osana Kolmas tulevaisuus -hanketta on asetettu tavoite siitä, kuinka paljon opettajia pitäisi TETtiin saada. Kyseisen hankkeen hankekoordinaattorina halusin päästä esimerkin voimalla lähemmäksi tavoitetta. Samaan aikaan halusin tietenkin oppia lisää sekä kehittyä opettajana. Tämän vuoksi mietin kuumeisesti, minkä organisaation tarjoama TET toisi lisäarvoa omaan työhöni. Lopulta joululomalla keksin, mihin haluaisin opeTETiin: Suomen Rooman instituuttiin Villa Lanteen. Ystäväni oli siellä töissä kevään 2020 ja siitä se ajatus sitten lähti.

Ulkomaille järjestettävässä opeTETissä on hiukan enemmän työtä kuin kotimaan vastaavassa. Kotimaahan sijoittuvaan opeTETiin pääsee rehtorin suostumuksella, mutta ulkomaanmatkaan tarvitaan kaupungin sivistysjohtajan suostumus. Tämän lisäksi minun täytyi luonnollisesti sopia asiasta Villa Lanten henkilöstön kanssa. Luvat saatuani ja asiat järjestettyäni piti vielä hommata sopivat lennot ja majoitus Roomaan. Suhteellisen suuren vaivan jälkeen nämäkin löytyivät: majoitusta etsin mahdollisimman läheltä Villa Lantea, mikä rajasi majoitusalueita ja



Näkymä Villa Lantesta Rooman keskustaan.

-vaihtoehtoja melkoisesti. Tämän lisäksi oli löydettävä sopivat lennot: tätä rajasivat luonnollisesti ne sovitut päivämäärät, jolloin TET oli määrä järjestää.

Maaliskuussa 2020 maailma kuitenkin muuttui merkittävästi ja lähestulkoon heti tuli selväksi, ettei suunniteltu opeTET tule toteutumaan. Viime päivinä olen tehnyt korvaushakemuksia lentoyhtiöille, mutta ehkä suurimman vaivan aiheutti majapaikka, jossa oltiin sitä mieltä, että majoittaja voi joka tapauksessa ottaa luottokortiltani majoituksen hinnan. Kaikista parasta tässä oli se, että etukäteen oli sovittu majoituksen maksamisesta paikan päällä käteisellä. Varausta tehdessä tarvittiin luottokortin tietoja, mikä mahdollisti tämän hankalan tilanteen. Pienien neuvottelujen (aneluiden) jälkeen jäin siihen käsitykseen, että saatan kuitenkin välttyä majoituksen maksamiselta. Loppupeleissä opeTET jäi siis tekemättä, mutta työllistävä (ja opettavainen!) vaikutus tässä kuitenkin oli. Pidetään peukkuja sille, että ensi lukuvuoden aikana erilaisten TETien järjestäminen tulisi taas mahdolliseksi!

Christian Liljeroos

LIKKUVA OPISKELU -hanke

Koulussamme on ollut tänä lukuvuonna käynnissä Liikkuva opiskelu -hanke. Tämän hankkeen myötä kouluumme on koulutettu liikuntatutoreita, jotka ottivat tehtävät innokkaasti hoitaakseen. Hankkeen avulla on kouluumme ostettu lisää sähköpöytiä opiskelijoille, kalustettu kuntosalia monipuolisemmaksi, ostettu kaksi Jopoa opiskelijoiden käyttöön sekä koulutettu koulumme henkilökuntaa. Yhtenä tavoitteena on ollut taukojumppien avulla virkistää opiskelijoiden aivoja tuntien aikana, jolloin oppiminenkin on tutkitusti tehokkaampaa.

Heidi Turunen

Tänä vuonna ensimmäistä kertaa ikinä järjestettiin liikuntatutor-kurssi, joka järjestettiin osana Liikkuva opiskelu -hanketta. Liikuntatutoreiden tavoitteena on aktivoida opiskelijoita liikkumaan enemmän koulupäivän aikana. Liikuntatutorit ovat pitäneet taukojumppia, leuanvetokilpailun sekä järjestäneet ohjelmaa joulujuhlaan. Osa hankkeesta toteutettiin yhteistyössä Uunilinnun päiväkodin kanssa. Liikuntatutorit kävivät pienissä ryhmissä ohjaamassa liikuntaa lapsille päiväkodissa.

Liikuntatutorina oleminen on ollut monipuolista ja antoisaa mukavan porukan kanssa. Liikuntatutor-ryhmä on pieni mutta tehokas ryhmä, jossa on ollut helppo tuoda ideoita ja mielipiteitä esille. On ollut mahtavaa päästä liikkuttamaan muita ja varsinkin päiväkotilaisia, jotka ovat lähteneet innolla mukaan.

Veera Grönqvist 19b ja Reetta Kitinoja 19b

TORNI-hanke

Riihimäen lukio on tämän lukuvuoden aikana ollut mukana TORNI-hankkeessa (Tutorit Opettamassa, Ratkaisemassa, Neuvomassa ja Innostamassa) yhdessä Hämeenlinnan lyseon lukion, Janakkalan lukion, Kaurialan lukion sekä Parolan lukion kanssa. Hankkeen tavoitteena on ollut luoda ja kehittää lukioden opettajien välistä tutor-toimintaa erityisesti digipedagogiikan ja erityisopetuksen osalta. Hankkeen yhtenä tavoitteena on myös ollut aloittaa tai kehittää lukioden digitutor-toimintaa.

Jo hankkeen alkuvaiheessa huomasimme, että Riihimäen lukion osalta monet hankkeen tavoitteet toteutuvat hyvin. Opettajat jakavat omaa osaamistaan lukiossamme erittäin kattavasti ja lukiossamme on jatkuva ja hyvin toimiva malli digitutor-toiminnalle. Hankkeen toteutamisessa Riihimäen lukiossa onkin painottunut uuden oppimisalustan It's Learningin (tuttavallisemmin pelkkä Itsi) käyttöönotto sekä siihen liittyvä opastus ja ohjeistus opettajille. Tämän lisäksi opiskelijoille näkyvänä toimintana on ollut digiklinikan säännöllinen pitäminen jeesiklubin yhteydessä.

Hankkeen puitteissa lukiomme digitutorit pääsivät myös helmikuussa osallistumaan 2000-luvun tietotyötaitoja käsittelevään **Aleksi Lahden** (Turun yliopisto) järjestämään koulutukseen. Samanaikaisesti osa koulumme opettajista kävi hankkeen puitteissa tutustumassa Espoon Otaniemen lukion erityisopetukseen sekä siellä kehitettyyn varhaisen puuttumisen malliin. Kevään aikana hankkeessa oli tarkoitus järjestää vielä lisää koulutusta, mutta koronapandemia ja sen mukana tullut etäopetus sotkivat suunnitelmat näiltä osin. Tästä johtuen hanke ja sen toiminta jatkuu vielä syyslukukaudella 2020.

Tatu Väyrynen

UUSIA KASVOJA 2019–2020

Lukuvuoden aikana Rilun käytävillä on voinut törmätä uusiin työntekijöihin. Matematiikan opettajat Akseli Siekkinen ja Sasu Turunen, kuraattori Sanna Vähänen, historian opettaja Christian Liljeroos sekä opinto-ohjaaja Henna Virta kertoivat työtehtävistään, itsestään ja harrastuksistaan.



Akseli Siekkinen

1. Kerro lyhyesti taustastasi. Kuka olet ja mitä olet tehnyt aikaisemmin?

Olen alkujaan Hyvinkäältä kotoisin ja opiskelin Turun yliopistossa aineenopettajaksi fysiikan ja tähtitieteen laitoksella. Pääaineeni on siis fysiikka. Opiskeluaikoinani olen tehnyt kaikenlaista hommaa. Olen useamman kesän ajanut kuorma-autoa kesätyökseni ja ympärivuotisesti tehnyt töitä yksityisopettajana. Yliopistolla olen tehnyt tutkimusavustajan hommia tiedeleirien ohjaamisesta aina tiedesyntäreihin. Olen myös opettanut vähän siellä ja täällä. Ehkäpä mukavimmat opetuskokemukseni ovat olleet Turun IB-lukion fysiikan kurseilta ja yläkoulun kemian tunneilta. Räjähetyksiä ja väläytyksiä.

2. Miten päädyit lukioon töihin? Miksi valitsit opettamasi aineen tai alan?

Omana lukioaikani vahvimmat aineeni olivat luonnontieteet (MaFyKe) ja olen aina ollut ylisosiaalinen henkilö. Tästä seurasi luonnollinen jatku-mo luonnontieteiden opiskeluun ja opettajaksi. Pääaineeni on fysiikka, koska se on näistä mielenkiintoisin: pelkkä matemaattinen pyörittely on

liian teoreettista, ja kemia puolestaan kaipaa lisää matematiikkaa ja ilmiöitä ympärilleen. Vaikka olen fyysikko, olen varmaan parempi kemisti. Kemian mikromaailman hahmottaminen on itselleni helppoa, kuten myös rajatussa laboratorioissa työskentely.

3. Mitä työhösi Riihimäen lukiossa kuuluu? Mikä siinä on innostavinta, mikä taas haastavinta?

Opetan matematiikkaa, robotiikkaa, kemiaa ja fysiikkaa päivälukiossa, kaksoistutkintolaisille sekä Riihimäen vankilassa. Opetan ensimmäiset robotiikan kurssit Riihimäen lukiossa ja teen yhteistyötä Riihimäen kaupungin robotiikkaa kehittävien opettajien kanssa. Tämän lisäksi kuulun digitimiin eli toimin opettajien ja opiskelijoiden keskuudessa it-tukihenkilönä milloin missäkin jutussa.

Opiskelijoille ei näy se, että opettajan työhön kuuluu hyvin paljon muutakin kuin oppituntien pitäminen. Alkuun opettajan tarvitsee valmistella oppitunnit, hankkia materiaalit sekä jatkuvasti kehittää näitä. Täytyy pohtia loppuun asti erilaisia arviointikriteerejä ja tavoitteita. Vaikka se ei aina siltä tunnu, kun opettaja antaa opiskelijoille palautettavia tehtäviä, opella on yleensä jo valmiina erilaiset arviointikriteerit: minkälaisesta vastauksesta saa pisteitä, mikä hyväksytään jne. Me opet käytännössä suunnittelemme tulevaa. Opetustyön lisäksi opettajien työhön kuuluu paljon kokouksia, yhteissuunnitteluaikaa ja tänä lukuvuonna uuden opetussuunnitelman vääntämistä (mikä on

iso työmaa).

Pidän eniten fysiikan ja kemian opettamisesta, koska niihin liittyy kokeellista työskentelyä ja erilaisten ilmiöiden esittelyä. Nautin erittäin paljon ilmiöiden demoamisesta (eli esittelystä) ja itseni peliin heittämisestä. Innostavinta yleisesti ottaen opettajan työssä on se, kun huomaa, että jokin asia ”kolahtaa” opiskelijan päähän: kun hän itse pienellä avustuksella ymmärtää, miten juuriyhtälö ratkeaa tai hän ymmärtää minkälaisilla välityssuhteilla robotin rattaat pitää kytkeä toisiinsa. Hyväntuulisten opiskelijoiden asenteet ja jutut tarttuvat meihin opettajiin.

Korvien väliä kuormittavaa on pitää monta rautaa tuleessa samaan aikaan. Päivä- ja aikuislukio kulkevat eri tahtiin, mikä aiheuttaa hyvin paljon harmaita hiuksia tuntien suunnittelun ja kalenterin kanssa. Ikävintä työssä on havaita pahoinvoivia nuoria: opettajien työhön kuuluu tietää ja hoitaa opiskelijoiden asioita. Joskus tulee ilmi ikäviä asioita, joihin itse ei voi vaikuttaa. Tällaiset tilanteet voivat jäädä päähän vaivaamaan. Opiskelija: muista, että voit aina hyödyntää opiskelun tuen ammattilaisia RiLussa :)

Pyrin olemaan myös aktiivisesti erityisopettajan apuna Jeessiklubilla (Se tapahtuma missä voi tehdä läksyjä, opiskella ja syödä koulun fasupaloja). Pidän Jeessiklubilla olemisesta, sillä tilanne on opettajalle ihanteellinen: opiskelijalla on osaamisessaan ”selvä aukko”, jonka hän haluaa oppia. Mikäs onkaan sen mukavampaa kuin yhdessä hajoilla esimerkiksi

haastavan matikan tehtävän kanssa koulun jälkeen.

4. Mitä harrastat?

Vaikka en siltä näytä, tykkään liikunnasta. Pyrin käymään 1–3 kertaa viikossa salilla ja kerran viikossa lenkillä. Vapaa-ajallani, silloin kun sitä on, videopelailen tai teen itse YouTubeen videoita. Eiköhän kesälomalla hoideta pois alta Last Of Us II sekä Doom Eternal...Kulutan myös hyvin paljon sarjoja ja elokuvia. Nämä muodostuvat yleensä tietynlaisen hypesyksen ympärille. Esimerkiksi kun videopelasin Witcher 3 -pelin lävitse, luin kaikki siihen kuuluvat kirjat sekä katsoin siitä tehdyn sarjan.

Pro-tip teille, jotka hajoilette äidinkielessä tai englannissa kurssin-aikaisiin kirjanlukutehtäviin: erittäin moni videopeli tai tv-sarja perustuu kirjaan. Tällaisten kirjojen lukeminen on parasta. Itse aloitin ahkeramman vapaa-ajan lukemisen erilaisten sarjojen ja videopelien innoittamana.

5. Millaisista asioista sinut tunnetaan?

Värikkäistä sukista, meemeistä sekä huumorihuiskauksista paidoissa. Olen asiantuntija epäformaalissa nuorisokielessä, johon kuuluu: :), :S, cringe, ok boomer ja ”:DDdd”. Pidän näistä yleensä myös seminaareja opettajien kahvihuoneessa.

Sanna Vähänen

1. Kerro lyhyesti taustastasi. Kuka olet ja mitä olet tehnyt aikaisemmin?

Olen Sanna Vähänen ja työskentelen vastaavana kuraattorina. Olen koulutukseltani yhteiskuntatieteiden sekä hallintotieteiden maisteri ja sosiaalityöntekijä. Aikaisemmin olen työskennellyt sosiaalityöntekijänä erilaisissa tehtävissä. Nyt työskentelen ensimmäistä kertaa kuraattorina.

2. Miten päädyit lukioon töihin? Miksi valitsit opettamasi aineen tai alan?

Koulussa tehtävä sosiaalityö on kiinnostanut minua jo sosiaalityön opiskeluista lähtien, mutta vasta viime keväänä osui aika ja paikka kohdalleen. Sosiaalityön kiinnostavuuden ymmärsin vasta hieman myöhemmin jo kaikenlaista muuta kiinnostavaa opiskeltuani. Esimerkiksi lukion jälkeen lähdin opiskelemaan poliittista historiaa ja jossain vaiheessa minusta piti tulla historian opettaja. Monien vaiheiden jälkeen päädyin siis lopulta lukioon.

3. Mitä työhösi Riihimäen lukiossa kuuluu? Mikä siinä on innostavinta, mikä taas haastavinta?

Kuraattori on lukiolla opiskelijoita varten. Kuraattori on koulun sosiaalityöntekijä, jonka tehtävänä on auttaa ja tukea opiskelijoita koulunkäyntiin ja muuhun elämään liittyvissä asioissa. Työhöni kuuluu opiskelijoiden kanssa käytävät luottamukselliset keskustelut, tarvittaessa opiskelijoijoi-



den ohjaaminen muiden tukipalveluiden piiriin sekä opiskelijahuoltoryhmään osallistuminen ja yhteisöllinen opiskelijahuoltotyö. Sen lisäksi, että olen lukion kuraattori, toimin myös koko Riihimäen vastaavana kuraattorina ja tehtäviini kuuluu myös kehittämis- ja verkostotyötä. Kuraattoriin kannattaa ottaa yhteyttä heti, kun ongelmat tuntuvat painavan mieltä tai haittaavan opiskelua tai muuta elämää. Usein puhuminen ja asioiden jäsentäminen toisen kanssa sekä ulkopuolisen näkökulman saaminen omaan tilanteeseen auttaa jo pitkälle.

4. Mitä harrastat?

Harrastan kaikenlaista ulkoilua ja luonnossa liikkumista juosten, suunnistaen, hiihtäen ja retkeillen. Olen myös innokas penkkiurheilija ja varsinkin tv:n ääressä tulee samalla usein myös neulottua, paitsi jos ei pysty liiallisen jännityksen vuoksi!

5. Millaisista asioista sinut tunnetaan?

Riippuu varmasti keneltä kysytään, ja siksi tätä pitäisikin kysyä muilta kuin minulta.

Sasu Turunen

1. Kerro lyhyesti taustastasi. Kuka olet ja mitä olet tehnyt aikaisemmin?

Olen 36-vuotias entinen ikuinen opiskelija Tampereelta. Opettajan töitä olen tehnyt vuodesta 2018 lähtien.

2. Miten päädyit lukioon töihin? Miksi valitsit opettamasi aineen tai alan?

Tähän mennessä olen tehnyt mitä vain töitä sattuu saamaan. Toki lukiossa opettaminen on ollut jonkinlainen tavoite aina. Matematiikan valitsin osin siksi, ettei tarvinnut lukea pääsykokeisiin. Lisäksi suvusta löytyy useampi matemaatikko, joten tiesin jo ennakkoon hieman matematiikan yliopisto-opinnoista.

3. Mitä työhösi Riihimäen lukiossa kuuluu? Mikä siinä on innostavinta, mikä taas haastavinta?

Olen aikuislukion puolella töissä ja toimenkuvaani kuuluu aikuislukion kaikki matematiikan opetus. Lisäksi opetan aikuisten perusopetuksen



matemaattiset aineet. Innostavinta on opettaa matematiikkaa. Siihen en kyllästy. Myös ihmisten kanssa tekeminen ja oppimisen seuraaminen innostavat. Haastavaa on aikuislukiossa ryhmäkokojen pienuus. Tunneilla ei ole yhtä helppo saada vuorovaikutusta toimimaan kuin ns. normaaleissa ryhmissä.

4. Mitä harrastat?

Harrastan lukemista, videopelejä, jalkapallon valmentamista ja omituisten urheilulajien seuraamista

5. Millaisista asioista sinut tunnetaan?

Jotkut tuntevat minut kieroutuneesta mustasta huumorista, muiden mielipiteet eivät erityisemmin kiinnosta minua.



Christian Liljeroos

1. Kerro lyhyesti taustastasi. Kuka olet ja mitä olet tehnyt aikaisemmin?

Nimeni on Christian Liljeroos ja olen kotoisin Päijät-Hämeestä. Opiskeluajani vietin Jyväskylässä ja sen jälkeen olen työskennellyt Keski-Suomessa sekä Etelä-Pohjanmaalla, jonka jälkeen siirryin tänne Riihimäelle töihin.

2. Miten päädyit lukioon töihin? Miksi valitsit opettamasi aineen tai alan?

Minulla oli jo yliopistoon mennessäni selkeä visio siitä, että haluaisin olla opettaja. Minun alallani se on luonteva ja ”turvallisin” vaihtoehto työllistymisen kannalta. Kiinnostukseni historiaan heräsi viimeistään yläasteella, ja tästä saan kiittää silloista historian opettajaani.

3. Mitä työhösi Riihimäen lukiossa kuuluu? Mikä siinä on innostavinta, mikä taas haastavinta?

Opetan noin $\frac{3}{4}$ tunneistani lukiolla ja $\frac{1}{4}$ Karan koululla 7. luokan oppilaita. Tämän lisäksi vastuullani on Vuosi yrittäjänä -kurssi ja olen Taitavasti Tutlevaisuuden Työelämään -hankkeessa Riihimäen lukion hankekoordinaattorina. Suurimmat haasteet ovat juuri hankkeen parissa, ja sitä tehdessä on kyllä oppinut joka päivä jotain uutta. Innostavinta taas on se, kun huomaa opetuksen menneen perille. Toisaalta myös positiivisen palautteen saaminen antaa valtavasti voimia.

4. Mitä harrastat?

Harrastan museoissa seikkailua, tennistä, sulkapalloa, äänärin pelaamista sekä Italiaa (kieli, kulttuuri, keittiö ja matkustelu).

5. Millaisista asioista sinut tunnetaan?

Aika moni (kotiseudullani) saattaa tuntea minut Urajärven kartanon ystävänä ry:stä, jonka toiminnassa olen ollut aktiivisesti mukana jo vuosikausia. Olen myös tehnyt graduni liittyen Urajärven kartanoon sekä ollut kartanomuseolla kesäoppaana neljänä kesänä.

1. Kerro lyhyesti taustastasi. Kuka olet ja mitä olet tehnyt aikaisemmin?

Olen Henna Virta ja toimin Riihimäen lukiossa opinto-ohjaajana lukuvuoden 2019–2020. Valmistuin opinto-ohjaajaksi maaliskuussa 2019 ja kevään 2019 toimin opona Etu-Töölön lukiossa Helsingissä.

2. Miten päädyit lukioon töihin? Miksi valitsit opettamasi aineen tai alan?

Toisen asteen opintojen jälkeen hain opiskelemaan luokanopettajan koulutusohjelmaan. Pari vuotta luokanopettajakoulutuksessa selkeytti minulle sen, että haluan toimia koulutuksen kentällä perinteisestä opettajan roolista eroavassa tehtävässä. Toivoin tulevaisuudeltani työtä, jossa oppituntien pitäminen ei olisi pääroolissa, vaan työaikaani olisi varattu myös aikaa oppilaiden tai opiskelijoiden yksilölliseen kohtaamiseen. Halusin myös opiskella alaa, joka mahdollistaa pureutumisen itseäni kiinnostaviin sosiaalisen oikeudenmukaisuuden teemoihin, kuten koulutuksen periytyvyyteen ja urapolkun sukupuolittumiseen.

Lukioon päädyin töihin sattuman kaupalla. Etsin opo-opintojeni aikana itselleni sopivaa harjoittelupaikkaa Uudenmaan tai Kanta-Hämeen alueelta ja Riihimäen lukion opo Riitta oli ilmoittanut yliopistolle, että hän voisi toimia harjoittelun ohjaajana. Tein yhden harjoittelun Rilussa ja toisen Järvenpään lukiossa ja näiden kokemusten jälkeen koin lukion itselleni mielekkääksi toimintaympäristöksi ja innostuin hakeutumaan lukioon myös töihin.



Henna Virta

3. Mitä työhösi Riihimäen lukiossa kuuluu? Mikä siinä on innostavinta, mikä taas haastavinta?

Työni koostui pääosin opiskelijoiden yksilöohjauksista, yhteistyöstä opettajien, opiskelijahuollon, työelämän ja korkeakoulujen kanssa sekä oppituntien pitämisestä. Yksilöohjauksissa tapasin henkilökohtaisesti kaikki omien opintoryhmiäni toisen ja kolmannen vuoden opiskelijat ja muita tarpeen mukaan. Lisäksi toimin opinto-ohjaajana aikuislukiossa ja olin mukana myös tutor-toiminnassa. Tämän vuoden aikana työhöni kuului Kolmas tulevaisuus -hankkeen myötä myös opiskelijoiden TET-jaksojen kehittäminen ja muuhun hanketyöhön osallistuminen.

Innostavinta omon työssä on saada olla opiskelijoiden mukana pohtimassa niitä pieniä ja suuria päätöksiä, jotka vähitellen rakentavat opiskelijan omaa urapolkua. Haastavinta työssä on koulutuskentän muutosten perässä pysyminen; esimerkiksi korkeakoulujen haku-uudistus ja lukion opetussuunnitelmatyö ovat vaatineet oman asiantuntijuuden päivittämistä erilaisten koulutusten avulla. Viihdyin Riihimäen lukion opona valtavan hyvin ja siirryn lukuvuoden päätyttyä haikkein mielin uusien seikkailuiden pariin.

4. Mitä harrastat?

Vapaa-aikani on kuluneen lukuvuoden aikana suurelta osin mennyt marraskuussa luokseni muuttaneen kultaisen noutajan pennun Korpun kanssa leikkimiseen ja lenkkeilyyn. Muut harrastukset ovat jääneet vähän aiempaa pienemmälle huomiolle. Maininnan arvoisena harrastuksena on kuitenkin säilynyt kitaran soitto, jota olen yrittänyt sitkeästi opetella luokanopettajakoulutuksesta saamieni ensioppien jälkeen.

5. Millaisista asioista sinut tunnetaan?

Ohjaajana pyrin laittamaan itseäni liioon ja kerronkin oppitunneilla usein esimerkkejä liittyen omaan elämään ja päätöksentekooni. Vapaa-ajalla olen se tyyppi, joka antaa lähes poikkeuksetta kaikille merkkipäivinä lahjaksi villasukat. Niitä valmistuu etenkin talvisin niin nopeasti, että en itsemillään ehtisi käyttää niitä kaikkia.

Riihimäen lukion OPISKELIJAKUNNAN HALLITUS 2019–2020

Opiskelijakunnan hallituksen jäsenet 2019 –2020

Essi Arminen – pj
Jeremiah Allred – vpj.
Roope Hinkkanen – tapahtumavastaava
Markus Männistö – sihteeri
Santeri Lehtiniemi – rahastonhoitaja
Eemeli Warséll – elintarvike ja OPK-huonevastaava
Emilia Tanskanen – viestintävastaava
Simo Laakso – yritys vastaava

Syksyllä 2019 hallitus aloitteli uutta kautta uuden kokoonpanon voimin. Jo ensimmäisessä kokouksessa asiat luistivat hyvin hallituslaisten kesken ja monia uusia ideoita uudelle kaudelle syntyi. Ensimmäisessä kokouksessa keskusteltiin esimerkiksi uusista rahantuoton mahdollisuuksista esimerkiksi lukioajan jälkeisten tapahtumien muodossa. Aloimme myös heti suunnitella lukuvouden ensimmäisiä opiskelijabileitä; kaikki olivat innolla mukana esittämässä uusia ideoita parannuksista ja aiemmin hyviksi havaituista puolista.

Alkukaudesta hallitus toteutti monia eri tempauksia ja pani toimeen uusia ideoitaan, samoin kuin rahoitti opiskelijoiden retkiä. Perinteen mukaisesti vanha ja uusi hallitus illastivat yhdessä kauden alussa. Hallitus myös antoi oman ehdotuksensa Riihimäen kaupungin järjestämään osallistavaan budjetointiin, ja vaikka hallituksen auringkopaneeli-idea ei päättynyt osallistavaan budjetointiin, saatiin idea kevätkaudella toteutetuksi. Sukupuolineutraalit vessat olivat toinen hallituksen uusista ideoista. Se myös toteutettiin välikerroksen vessojen osalta yleisen opiskelijakyselyn positiivisen kannatuksen jälkeen.

Joulun alla hallitus toteutti idean jouluisesta koristelusta. Lukiolaiset saivat nauttia ruokalaan ripustetuista jouluvaloista sekä aulaan pystytetystä joulukuusesta. Samaan tapaan kuin aiempanakin vuonna hallitus tarjoi pipareita ruokalassa syyslukukauden viimeisen päivän

kunniaksi. Ennen lomalle lähtöä hallitus jätti rutkasti uusia lukion parannusideoita hautumaan.

Kevätkauden alussa hallitus rahoitti perinteisten Wanhohojen tanssien koristelua, samoin kuin penkkarirekkojen vuokrauksen. Hallitus myös sai järjestettyä onnistuneet opiskelijabileet, ”vuosikymmenen ensimmäiset”, kuten niitä hallituksen sisällä kutsuttiin. Kevään kuluessa järjestettiin myös tapahtumia ja pieniä tempauksia, kuten ystävänpäivän ”paras luokkakaveri” -äänestys.

Hallitus sai keväällä myös oivan mahdollisuuden esittää kantansa koulun päätöksenteossa, kun kokoustimme rehtorin kanssa aiheenamme uusi opetussuunnitelma. Keskustelimme myös esimerkiksi nuorten osallisuuden lisäämisestä kouluruokailun suunnittelussa ja kouluruoan monipuolistamisesta ylipäätään.

Vaikka kevätkausi katkesi yllättäen koronaepidemian vuoksi, ei hallituksen toiminta ole lainkaan vaikeutunut. Toki opiskelijabileitä ei voida tänä keväänä enää järjestää, mutta viimeisissä kokouksissa esitetyt ideat, kuten jätteenlajittelua스티oiden hankinta ovat kehkeytymässä ensi syksyä varten. Hallitus lopettelee kauttaan hyvillä mielin. Toivomme, että voisimme syksyllä jatkaa samaan rauhalliseen mutta tehokkaaseen tahtiin, jolla olemme syyskokouksesta lähtien lukiomme hyväksi toimineet.

Markus Männistö 18b



Kausi aloitettiin yhteisellä illallisella vanhan hallituksen kanssa. Kuvassa vas. **Eemeli Warséll, Simo Laakso, Santeri Lehtiniemi ja Roope Hinkkanen.**



Opiskelijakunnan hallituksen jäsenet
Yläriivi: **Simo Laakso.** Keskirivi vas: **Eemeli Warséll, Jeremiah Allred, Santeri Lehtiniemi, Roope Hinkkanen.** Eturivi: **Markus Männistö, Essi Arminen ja Emilia Tanskanen.**



Kokouksia pidettiin ahkerasti OPKH-huoneessa. Kuvassa vasemmalta oikealle: **Simo Laakso, Markus Männistö, Eemeli Warséll, Roope Hinkkanen, Jeremiah Allred, Essi Arminen ja Santeri Lehtiniemi.**



TUTORINA OPIT MONIA HYÖDYLLISIÄ TAITOJA

Tutorina toimiminen on hauskaa ja antoisaa. Se tuo vaihtelua normaalin opiskelun rinnalle. Tutorit ohjaavat uusia opiskelijoita lukion alkutaipaleella tutustumaan uusiin ryhmäläisiin ja lukion käytänteisiin. Tutortoiminnan kohokohta on tutorleiri, jossa tutoritkin tutustuvat toisiinsa ja pitävät hauskaa.

Vuoden 2019–2020 tutoreiden tutorura alkoi ensimmäisenä koulupäivänä. Koulutuksen ja tutorleirin jälkeen tutorit olivat valmiita toivottamaan uudet lukion oppilaat tervetulleiksi. Tutoreiden koulutuksessa perehdyttiin tutorin tehtäviin, ryhmäyttämiseen, leikkien vetämiseen ja toisten kohtaamiseen.

Tutorleirillä kiisteltiin perinteisesti tutorhupparista, mutta pidettiin myös paljon hauskaa illanistujaisissa, saunoessa ja uudessa. Ja opiskeltiin tutorina toimimista, tietysti!

Ensimmäisenä koulupäivänä tutorit menivät esittämään omalle ohjattavalle ryhmälleen. He myös vetivät pari leikkiä ja ”kierrättivät” ykköset ympäri koulun esitellen paikkoja. Pitkin lukuvuotta tutorit olivat mukana vanhempainilloissa oppilaiden ja koulun edustajina, olivat oppaina ysien päivässä, järjestivät ohjelmaa jou-

lujuhlaan ja ennen kaikkea pitivät ykkösille oppitunteja, joiden aikana he teettivät ryhmäyttävää toimintaa ja antoivat arvokasta informaatiota arviointiviikkoon. Tutorit opastivat myös vaihto-oppilaita ja järjestivät heille peli-illan.

Liikuntatutorit järjestivät lukiolaisille liikunnallista toimintaa esimerkiksi taukoliikunnan muodossa. Tutorilla on siis ollut paljon tekemistä. Viimeisimpiä tutoreiden tehtäviä oli uusien tutorkokelaiden opettaminen, jolloin uudet tutorit saivat kuulla viisauksiamme. Tutorit toimivat tänäkin vuonna tärkeinä uusien opiskelijoiden oppaina sekä koulun edustajina. Kiitos kaikille tutortovereille, ohjaajillemme **Kirstille, Hennalle, Riitalle** sekä meitä edeltäville tutoreille. Oli mahtava tutorvuosi!

Tutorterkuin, Tutor **Veera Hiltunen**



Sivun kuvat ovat tutorleiriltä. Tutorleiri Evolla oli taas koko kurssin kohokohta. Vanhemmat tutorit järjestivät uudemmille tulokkaille tehtävärasteja sekä opastivat heitä leikkien ohjaamisessa. Vapaa-ajalla pelailtiin lentopalloa ihanassa ilta-auringossa.

OPISKELUHUOLTORYHMÄ ESITTÄYTYY

Opinto-ohjaajat Päivi Modig ja Henna Virta, terveydenhoitaja Jaana Kirjavainen, kuraattori Sanna Vähänen, koulupsykologi Marjo Mattsson ja erityisopettaja Sanna Taipale ovat opiskelijoidemme tukena opiskelun ja nuorten arjen vaihtelevissa tilanteissa. Me opiskelijahuollon työntekijät saimme 4. jakson alussa uuden vahvistuksen joukkoomme; psykiatrisen sairaanhoitajan ja neuropsykiatrisen valmentajan Minna Salinin. On hienoa, että nuorillamme on monta opiskelijahuollon työntekijää, joiden puoleen kääntyä.

Löydä oma tapasi oppia! - erityisopettajan terveiset

Erityisopetuksessa on tämän lukuvuoden aikana mietitty erilaisia opiskelutapoja, otettu haltuun erilaisia lukutekniikoita, tutustuttu äänikirjoihin ja muihin digitaalisiin apuvälineisiin, selvitetty ja tutkittu oppimisvaikeuksia ja toisinaan myös ratkottu matikan yhtälöitä ja päähäilyt esimerkiksi englannin sanajärjestystä. Erityisopettajan työhuoneessa on myös itketty ja naurettu, keskusteltu ja voitettu epävarmuuksia ja pelkoja, voimaannuttu.

Erityisopettajan apua on pyritty viemään enenevässä määrin myös oppitunneille, jossa yhteistyössä aineenopettajan kanssa on voitu ohjata luku- ja kirjoitustekniikoissa. Myös Jeessiklubissa on yhdessä matemaattisten aineiden opettajien, **Evelin Heinin** ja **Siekkisen Akselin**, kanssa autettu opiskelijoita läksyissä, koulutehtävissä ja kokeisiin valmistautumisessa. Myös uskonnon ja filosofian opettaja **Tatu Väyrynen** on digitutoroinnilta ehtiessään hypännyt avuksi.

Pieni ryhmä ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoita pääsi testaamaan viime syksynä ensimmäistä kertaa uutta digilukiseulaa. Ensi syksystä lähtien kaikki ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat tekevät lukiseulan digitaalisena. Lukiseulan avulla pyritään tunnistamaan ja löytämään ne lukivaikeuksiset opiskelijat, joita ei vielä tähän mennessä ole tunnistettu. Joka vuosi löytyy joukko lukivaikeuksisia, jotka ovat sitkeällä ja kovalla työnteolla pärjänneet koulussa sen verran hyvin, että lukivaikeus on ”jäänyt piiloon”.

On hyvä muistaa, että lukivaikeus tai muut oppimisvaikeudet eivät liity älykkyyteen. Lukivaikeus voi tehdä lukemisesta hidasta ja sekavaa. Kaksoiskonsonanttien ja -vokaalien hahmottaminen voi olla hankalaa ja opiskelijasta voi tuntua, että rivit pomppivat. Myös rajallinen työmuisti on yksi lukivaikeuteen liittyvä haaste. Kun keskittyminen kohdistuu yksittäisiin kirjaimiin ja tavuihin, saattaa lueskeen lopussa jo unohtua, mitä alussa luki. Näin luetun ymmärtämisestä tulee vaikeaa, aikaa vievää ja opiskelija joutuu usein palaamaan tekstissä taaksepäin ja lukemaan uudestaan. Lisäaika, omat opiskelustrategiat, digitaalisten apuvälineiden hyödyntäminen ja erityisopettajan yksilöllinen ohjaus ovat esimerkkejä siitä tuesta ja avusta, joita lukivaikeuksinen voi tarvita. Opettajan luoma myönteinen ja salliva opiskeluilmapiiiri luokassa sekä kannustava palaute ovat myös ensisijaisen tärkeitä.

Suurin kiitos tästä lukuvuodesta kuuluu kaikille opiskelijoille. Ennen kaikkea niille, jotka oppimisvaikeuksista huolimatta jaksavat pakertaa ja uurastaa koulun eteen. Helppoa ja kevyttä se ei aina ole. Te teette valtavan hienoa työtä!

Iloa sekä onnistumisen ja osaamisen kokemuksia kaikille!

Sanna Taipale

Askarruttaako joku? - kuraattori neuvo

”Kuraattorin puoleen voit kääntyä mieltäsi askarruttavissa asioissa, esimerkiksi henkilökohtaisissa asioissa tai opiskeluun tai elämäntilanteeseen liittyvissä asioissa”, lukee luki-on kotisivuilla kuraattorin palveluiden esittelynä. Kuraattoriin voi siis olla yhteydessä monista eri syistä ja kuluvana lukuvuotena myös monenlaisten asioiden parissa on työskenneltykin kuraattorin huoneessa. On keskusteltu muun muassa opiskelumotivaatiosta ja asumiseen sekä kotiin liittyvistä asioista. Yhteyttä ovat ottaneet sekä opiskelijat, huoltajat, opettajat että myös muut opiskelijahuollon työntekijät. Tämä oli minulle kuraattorina ensimmäinen lukuvuosi lukiolla, ja melkoinen lukuvuosi tästä lopulta muodostuikin. Myös kuraattorin huoneen kasvokkaiset tapaamiset siirtyivät myös pääosin etänä toteutettavaksi sekä videopuheluilla että puhelimella. Vaikka tämä sujui-kin yllättävän hyvin, odotan kovasti jo paluuta normaalin työskentelyyn. Ollaan yhteyksissä!

Sanna Vähänen

Muista varata aika! - terveydenhoitajan tervehdys

Opiskeluterveydenhuollon palvelut tarjottiin kuluvana lukuvuonna lukiolla vanhaan malliin eli vanha hoitaja, eikä edelleenkaan aina pääse vastaanotolle juuri silloin kun itselle sattuisi (lue: nyt heti) sopimaan. Opiskelijat opettelevat edelleen ajan varaamista ja ennakoimista. Suurelta osalta se onnistuuikin jo mieltä lämmittävä kiittävästi. Toisaalta hoitaja opettelee edelleen aikataulussa pysymistä, opettelunsa kullakin.

Mukavia tapaamisia on ollut niin terveystarkastusten kuin ehkäisyasioittenkin tiimoilta. Onnistumisen tunteita on koettu työpöydän molemmin puolin ja se on tämän työn ehdoton suola. Edelleen on mukava olla opiskeluhuollon tiimissä tukemassa lukion nuoria tämän elämänvaiheen haasteissa!

Jaana Kirjavainen



Santeri Savinen 17c, Rikki, KU5

Lähtöruudusta ja Uraputkeen opinto-ohjauksen lukuvuosi 2019–2020

Tämän lukuvuoden ajan Riihimäen lukion opoina ovat toimineet **Päivi ja Henna**, joka on sijaistanut opintovapaalla ollutta **Riittaa**. Kulunut lukuvuosi on ollut monella tapaa poikkeuksellinen, mutta tietyt peruspilarit ovat pysyneet ennallaan: me opot olemme esimerkiksi tavanneet henkilökohtaisesti kaikki lukiomme toisen ja kolmannen vuosikurssin opiskelijat ja suuren osan ykkösistäkin. Oppitunneilla olemme kohdanneet kaikki nekin opiskelijat, jotka eivät ole työhuoneissamme käyneet. Työaikamme on kulunut lisäksi Kolmas tulevaisuus -hankkeessa ja muussa ohjaus- ja työelämätiimin toiminnassa sekä opiskeluhoitotyössä.

Kuten muunkin koulun väen, koronavirus ajoi myös meidät opinto-ohjaajat tekemään etättyötä maaliskuun puolivälistä alkaen. Lukuvuoden ajan suunniteltuja TET-jaksoja ei tilanteesta johtuen pidetty, mutta TET-jaksoihin liittyvän suunnittelu- ja kehitystyön hedelmistä päästään kuitenkin nauttimaan tulevina vuosina. Vaikka ohjaukset videoyhteydellä ovatkin sujuneet opojen ja opiskelijoiden alkujännityksen jälkeen hyvin, henkilökohtaisen, kasvotusten tapahtuvan kohtaamisen merkitystä ohjaustyössä ei voi kiistää. Emme maltakaan odottaa, että pääsemme taas tapaamaan opiskelijoita tuttuun tapaan lukiolla.

Poikkeusolot ovat vaikuttaneet opinto-ohjaajien työkenttään muutenkin kuin muuttamalla ohjaustilanteiden luonnetta. Yo-kokeiden aikaistaminen muutti useiden abiturienttien kirjoitussuunnitelmia ja tätä kirjoittaessamme ei esimerkiksi ole vielä selvinnyt, kuinka yliopistot järjestävät tämän kevään valintakokeensa. Opotunneilla käsitellyt teemat esimerkiksi oman tulevaisuuden suunnittelun taitoihin, ajankäytön suunnitteluun ja itsetuntemukseen liittyen ovatkin olleet todellisessa testissä jo ennen kuin lukuvuosi on edes ehtinyt päättyä. Mikäli opiskelupaikka jää tämän kevään hauissa saamatta, abit ovat lämpimästi tervetulleita tapaamaan omaa opinto-ohjaajaansa myös ensi lukuvuoden aikana. Jatkavien opiskelijoiden kanssa näihin teemoihin palataan opinto-ohjauksessa tulevina vuosina, tänä keväänä saamiamme kokemuksia hyödyntäen.

Päivi Modig ja Henna Virta

On etuoikeus olla tässä ja nyt!
- psykologi räppäilee

*Ei mulla koskaan autossa suomi-räppi soi,
mut sanaleikit, ne kyllä suusta päästä voi.
Niinpä pari riimiriviä päätin viritellä
ja duunistani ajatuksia esitellä.
Kaikenlaista menoa ja meininkiä on Riksussa nähty,
viidettä kevättä täs duunia tehty.
Läpi tuulen ja tuiskun räjä Pösö kulkee,
neonvärikypärässä meitsi vaan polkee.
Tiedossa on monenlaisten verkosten
kustojen nurkat ja pinnat,
mielessä tarttee pitää talouskurimuksen hinnat.
Vanhempainilloista hymyjä, kasvoja tuntee,
tyypillisesti aika myöhään meikä putiikkinsa sulkee.
Siellä piirtyy fläpille ihmiset ja eläimet tärkeitä,
saa ne silloin merkkariksi värisävyt vihreet.
Vaikeitakin asioita on putiikkiin mun puheeksi tuotu,
turva-askelia nuorelle joskus niin
pelottavaa kohti luotu.
Tunteet; rakkaus ja suru suuren suuri,
niissä piilee tämän duunin sydän, ydinjuuri.
Lohdutusta, jakamista, merkityksen etsimistä,
nuoren kuulluksi tulemista, kaiken itselle
tärkeän ymmärtämistä.
On etuoikeus olla tässä ja nyt - luotan,
et jää taakse pandemiat selätetyt.
Tavallani toivon vaalijana toimin mä,
tärkeintä on hetki tässä,
tää meidän pieni elämä.
Kiitos.*

Marjo Mattsson



Menni Suominen 18c, *Peppi*, KU7,
sekatekniikka

Vaihto ystävyyskaupunkiin

Bad Segeberg 18.8.2019–25.8.2019

Saimme tilaisuuden lähteä viikon vaihtoon Riihimäen saksalaiseen ystävyyskaupunkiin Bad Segebergiin. Asuimme jokainen omassa isäntäperheessä ja saapumispäivänä saimme hieman aikaa tutustua heihin ennen järjestettyä illallista Saksa-Suomi -yhdistyksen kanssa. Vaihdon aikana tutustuimme saksalaiseen kulttuuriin ja koulunkäyntiin.

Maanantai 19.8.

Maanantaina koulupäivän jälkeen pääsimme tutustumaan Bad Segebergiin. Kävimme muun muassa minigolfaamassa ja paikallisessa lepakkonäyttelyssä, Noctalisessa. Vierailuun kuului kierros kalkkiluolassa, jossa näimme lepakoita.

Tiistai 20.8.

Matkustimme Hampuriin, jossa vierailimme Miniatuur Wunderlandissa, kävimme venekierroksella satamassa ja kävelimme Reeperbahnilla.

Keskiviikko 21.8.

Koulupäivän päätyttyä matkustimme Itämeren rannalle Scharbeuzziin. Siellä ihailimme maisemia ja istuimme rantaravintolassa.

Torstai 22.8.

Matkasimme junalla Lyypekkiin. Osallistuimme opastetulle kierrokselle Hansamuseossa ja tutustuimme Lyypekkiin Elbe-joen -kanavaa pitkin kulkevalla venekierroksella.

Perjantai 23.8.

Menimme katsomaan näytelmää Karl May Bad Segebergin ylpeydenaiheessa Karl May Festivalissa. Näy-

telmään osallistui myös eläviä eläimiä, kuten hevosia ja vuohia, ja se oli mielestämme hieno kokemus.

Lauantai 24.8.

Pääsimme opastetulle kierrokselle Pohjanmerellä voimakkaan vuorovedenvaihtelun, Wattwanderungin, aikaan. Tämän jälkeen uimme vielä Pohjanmeressä.

Sunnuntai 25.8.

Lähtöpäivänä saimme tietää, että lentomme oli peruttu ja meille järjestettiin uusi lento, joka lensi Münchenin kautta.

Teksti ja kuvat: Martta Kitinoja, Rebekka Sauramäki ja Sara Aaltonen 17b ryhmästä.



Vaihto-opiskelijat

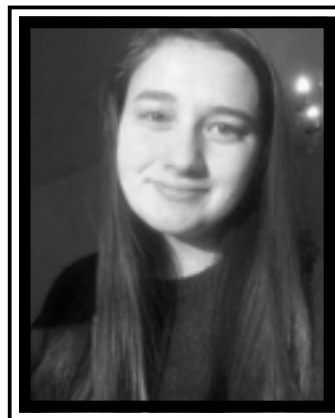


Rieke Alberding

Hi, I'm Rieke from Germany and I'm 15 years old. I thought that Finns would be quiet and it would be difficult to make friends. These have indeed been true. I also thought winter would be so cold but there's not even snow here. I know it's exceptional but still. There were also so many things that surprised me. One of the biggest was food. In Germany we eat bread a lot but not so much here in Finland. Also the school system was surprising. In Germany you get a finished timetable and you can't choose it by yourself.

There's such a big difference between this school and my school in Germany. This is about half smaller and there are much smaller age differences. There are students from 10 to 19 in my school. We don't use laptops or mobile phones during the school day and here everybody use them all the time. In Germany we can't.

This darkness makes me really tired and it's so weird that here you have to eat vitamins. But the best thing here in Finland is that this is such a beautiful country. Everything is so small and also public transport is cheap and easy to get to.



Daphne Divenuto

Hi I'm Daphne from the United States and I'm 17 years old. There were many things in Finland that really surprised me. One of them was that Finnish people don't really smile to each other and it's common to turn your head away when meeting strangers. I was also amazed by the fact that Finnish kids can walk and play freely on the streets. It's amazing how safe Finland is. My assumption of Finland was that everyone is really quiet and it's hard to make friends. It's true that making friends hasn't been easy but when you get to know a Finn you have a friend for life.

The best thing about Finland has been its beautiful nature and the ability to travel from one place to another really easily. The biggest difference between Riihimäki high school and my own school is that the school here has half the students that my school in the US has. I also think that the kids here grow up faster. I was surprised by how often computers are needed here during class because we don't use them at all in my school.

The hardest thing here has been the Finnish language and getting to know new people. My favourite place here has been Hämeenlinna. I think the biggest difference between Finland and the States is the Finnish education system and its equality. I would love to come back to Finland and show my family where I have spent almost a whole year. I want to see the nordic lights and experience the Finnish midsummer.

ONNEA JA MENESTYSTÄ ROBOTIIKAN SM-KILPAILUISSA

Lukion robotiikkajoukkue Team 4 Robotics osallistui keski-
viikkona 5.2. Vex Robotiikan SM-kilpailuihin. Joukkueessa
kilpailivat **Jeremiah Allred, Teemu Karjalainen** ja **Eemil
Lähteenmäki**. Kaikki joukkueen jäsenet ovat harrastaneet
ja opiskelleet robotiikkaa jo useamman vuoden ajan.

Kilpailuun osallistuminen on joukkueen jäsenille myös
osa koulutyötä ja osa Riihimäen lukion robotiikan kursseja
6–8.

Kilpailussa joukkue palkittiin lukiosarjan parhaana
joukkueena, josta tunnustuksena Excellence Award. Lisäk-
si Team 4 Robotics palkittiin tiimihaasteen SM-hopealla
ja yksilöhaasteen SM-hopealla. Joukkuesijoitustensa an-
siosta joukkue sai myös osallistumisoikeuden huhtikuus-
sa Kentuckyssa, USA:ssa järjestettäviin MM-kilpailuihin.
Team 4 Robotics osallistui MM-kilpailuihin myös viime
vuonna.

Reetta Viitanen



Kuvat: Reetta Viitanen

Kuva yllä. Team 4 Robotics palkittiin turnauksen parhaana jouk-
kueen High School -sarjassa.

Kuva alla. Riihimäeltä osallistui kilpailuun neljä joukkuetta, jois-
ta yksi Riihimäen lukiosta ja kolme Harjunrinteen koulusta.





Team 4 Robotics vasemmalta **Eemil Lähteenmäki**, **Jeremiah Allred** ja **Teemu Karjalainen**

TEEMAPÄIVIÄ

Lukiossamme lukuvuoden kulkua elävöitettiin erilaisten teemapäivien avulla. Teemapäivien tai jopa teemaviikon aikana koko lukioyhteisö sai nauttia eri aineryhmien opettajien järjestämästä ohjelmasta; oli yhteisiä päivänavauksia, kuunneltiin luentoja, keskusteltiin ympäristöasioista. Teemoja tänä lukuvuonna olivat kansainvälisyys, yrittäjyys, lukeminen, kiertotalous ja historia.

YRITTÄJYYSVIIKKO

Yrittäjyysviikon (2.9.–6.9.) kehittäminen on ollut osa Kolmas Tulevaisuus -hanketta.

Jokaisen vuosikurssin opiskelijoille tarjottiin tuttuun tapaan yhtenä päivänä näkökulma yrittäjyyteen tai työelämään. Ykköset olivat erityishuomion kohteena. Yhdessä Laurean P2P-opiskelijoiden kanssa toteutettiin projekti, jossa ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat saivat tehdä video-CV:n. Tätä työskentelyä edelsi Laureassa työskentelevän rekrytointiasiantuntijan **Sanna Erosen** eläväinen perehdytysluento. Ykkösistä jokainen video-CV:n tehnyt sai Laurean opiskelijoilta arvion suorituksestaan. Lisäksi laurealaiset antoivat yleisesti palautetta koko projektista opiskelijoillemme.

Yrittäjän urapolkuaan valottivat kakkosille yrittäjät **Heli Lähteenmäki**, **Salla Valkonen**, **Tiina Siika**, **Emmi Sköld**, **Harri Frankberg** ja **Bianca Hösli**. Opinto-ohjaaja **Henna Virta** puolestaan organisoi abeille yritysvierailut Kumeeraan, Valiolle, Würthille, Suomen Kertaan ja kummiyrityksiin Aarre Apteekkiin ja RTV:lle. Abit osallistuivat yrittäjyysviikon vierailuun tai koululla järjestettyyn työpajaan ilmoittautumistensa mukaisesti.

Opettajakunta osallistui perjantaina (6.9.) Kolmas Tulevaisuus -hankkeessa mukana olevien lukioiden opetta-



Lukion opettajat osallistuivat Taitavasti tulevaisuuden työelämään -koulutukseen Hämeenlinnassa.

jien koulutuspäivään ja opiskelijat ohjattiin etäopiskeluun. Koulutuspäivässä oli mukana yli 200 opettajaa ja toistakymmentä työelämän asiantuntijaa. Koulutuspäivän aikana tavoitteena oli rakentaa siltaa koulutuksen ja työelämätaitojen välille ja jokainen opettaja sai miettiä myös oman oppiaineensa kohdalla niitä paikkoja, joissa voisi käyttää tulevaisuuden työelämätaitoja hyödykseen. Kokemus oli arvokas erityisesti niiden oppiaineiden opettajille, joita on vain yksi per lukio: nyt näidenkin aineiden opettajat pääsivät pienryhmätyöskentelyssä jakamaan ja kehittämään opetusmetodejaan tulevaisuuden työelämätaitoihin liittyen.

Yrittäjyysviikon jatkoilla Riihimäen yrittäjien varapuheenjohtaja **Tiina Latikka** yhdessä lontoolaisen valmentajan David Rahmanin kanssa luennoi 13.9. aiheesta Winning Mindset. Englanninkielisen luennon keskeinen teema oli motivaation tärkeys. Tänä lukuvuonna järjestetyn yrittäjyysviikon lisämausteena tilaisuuksiin osallistujat pääsivät täyttämään ESR-hankkeen raportointia varten lomakkeita.

Ulla Korpinen ja Christian Liljeroos

KANSAINVÄLISYYSPÄIVÄ

Kansainvälisyyspäivää vietettiin lukiolla maanantaina 4.11.

Kansainvälisyyspäivä alkoi sillä, että koulumme vaihto-opiskelijat, yhdysvaltalainen **Daphne Divenuto** ja saksalainen **Rieke Alberding** pitivät aamunavauksen, jossa he kertoivat vaihtoon lähtemisensä taustoista, omista maisistaan ja kulttuureistaan sekä havaitsemistaan kulttuurieroista omien maidensa ja Suomen välillä. Päivän aikana he myös vierailivat englannin tunneilla jututtamassa ja keskusteluttamassa oppilaita kyseisistä aihepiireistä.

Ruotsin tunneilla kävi Kielilähettiläät-projektin vierailija **Ossi Sopen-Luoma** kertomassa oman kielitarinansa, eli omakohtaisia kokemuksiaan ruotsin kielen oppimisesta ja kielen tuomista hyödyistä esimerkiksi työelämässä.

Ruotsin keskustelukurssilla puolestaan pidettiin surströmming-maistiaiset. Surströmming on käynyttä suola-vesiliuokseen säilöttyä silakkaa, jonka haju on sanoin kuvaamattoman tyrmäävä. Tästä syystä maistiaiset järjestettiin ulkona. Hajusta huolimatta osanotto oli runsas ja muutama rohkea uskalsi jopa maistaa tätä ruotsalaista ”herkkua”. Hapansilakkaa nautitaan perinteisesti keitetyjen perunoiden, sipulin ja rieskan tai muun vaalean leivän kera.

Pauliina Lamberg, Maarit Jarho ja Heidi Muumäki

HISTORIAPÄIVÄ

Historian teemapäivää vietettiin perjantaina 13.3. Teemaa toteutettiin opettajille etukäteen annettujen talvisotaan ja sotavuosiin liittyneiden linkkien avulla, joista jokainen sai valita sopivan opiskelijoille näytettäväksi. Päivä oli samalla talvisodan päättymisen 80-vuotismuistopäivä ja sitä oli tarkoitus juhlia myös valtiollisesti. Samana päivänä asuivat kuitenkin voimaan ensimmäiset koronarajoitukset joten valtiolliset juhlallisuudet jäivät toteutumatta.

Timo Rajamaa



Kuva Pauliina Lamberg

Ruotsin opettaja **Heidi Muumäki** tarjoilemassa hapansilakkaa oppilaille.

TULEVAISUUSPÄIVÄ

Tulevaisuuspäivänä 2.3. lukiossa pohdittiin omien tekojemme vaikutuksia maailman tilaan. Lukiolaiset kysyivät ilmastomuutoksen ja ruuantuotannon yhteydestä sekä pohtivat kestävää kehitystä työpaikkojen avulla. Aihetta tutkittiin myös taiteen keinoin kun kuviksen KU3 Osallisena mediassa -kurssilla tehtiin kantaaottavia julisteita.

RUOKA- JA ILMASTOPANEELI 1. VSK:N OPISKELIJOILLE

Panelistit vastasivat 1. vuosikurssin tekemiin kysymyksiin. Forssan HAMKin kestävä kehityksen opiskelijat koostivat kysymyksistä paneelin rungon. HAMKin opiskelijat juonsivat paneelin. Panelisteina toimivat erikoistutkija **Juha-Matti Katajajuuri** Lukelta, kehityspäällikkö **Tuuli Hakala** Valiolta, laatusuunnittelija **Hannele Toukola** ja aluepäällikkö **Susanna Vuorinen** Palmia Foodsilta.

2. VSK:N OPISKELIJOILLE TYÖPAJAT

Forssan HAMKin opiskelijat suunnittelivat 2. vsk:n opiskelijoille työpajat, joissa pohdittiin ympäristösuunnittelijan tehtäviä, sertifikaatteja, ympäristöaiheista murhamysteeriä, pohdittiin ruokavalintoja vuonna 2050 sekä tehtiin faktantarkistusta ja valintoja tarpeellisiksi tavaroiksi autiolla saarelle.



1. Sinustako ympäristösuunnittelija?

Ryhmät saavat ratkaistavaksi lyhyitä skenaariota kestävä kehityksen ekologisiin, sosiaalisiin ja taloudellisiin ulottuvuuksiin liittyen. Aiheina ovat ympäristösuunnittelijan mielenkiintoiset työt kaupungissa, metsässä, maatilalla sekä kesämökeillä.

2. Sertifikaattien jännittävä maailma

Ryhmät lajittelevat ruokapakkauksia ympäristösertifikaattien perusteella ja tutustuvat kulutusvalintojen eettisyyteen.



3. Murhamysteeri

Jokaiselle ryhmälle tulee ratkaistavaksi yhteistyötä vaativa ympäristöaiheinen murhamysteeri. Mikä ryhmistä pääsee parhaiten murhaajan jäljille?

4. Menu 2050

Ryhmät suunnittelevat tulevaisuuden ruokamenuja. Mitä me oikein syömmme vuonna 2050?

5. Totta vai trumppia?

Faktantarkistusta; ovatko mediassa usein esiin tulevat ympäristöaiheiset väittämät totta vai trumppia?

6. Autiosaari

Lyhyen videon ja Kahoot-visan kautta ryhmät johdatellaan miettimään, minkälaisia tavaroita he ottaisivat autiosalle mukaan ja mikä on jokaisen oma roolinsa kulutuksemme loppumattomassa kiertäessä.

Sirkka Savonmäki

Aukeaman kuvat ovat KU3 kurssilaisten julisteita, jotka on suunniteltu Tulevaisuuspäivää varten. Tekijät ovat vasemmalta **Eevi Järvinen** 19c, **Menni Suominen** 18a sekä **Joella Johansen** 19a.

LUKUPÄIVÄ

Koko lukion lukupäivää vietettiin torstaina 5.3. Päivän ohjelmassa oli lukusuosituksia opettajilta, **Samuli Paulaharjun** kauhunovelli aamunavauksessa sekä koko koulun lukuhetki. Päivän olivat ideoineet ja toteuttaneet äidinkielen ja kirjallisuuden opettajat.

Lukuhetken aikaan kaikkien koulun opiskelijoiden ja työntekijöiden toivottiin pysäyttävän muu koulutyönsä ja keskittävän lukemaan 20 minuutin ajan paperista kirjaa. Niin opiskelijat kuin opettajatkin osallistuivat hetkeen kiihtävästi. Opiskelijoiden toiveesta osalla oppitunneista päädyttiin lukemaan koko oppitunnin ajan, ja myös opettajat saapuivat tunnille kirja kainalossa.

Päivän tavoite onnistui erinomaisesti: päivä herätti keskustelua lukutaidon tärkeydestä ja nosti lukuhetkeä. Rehtorimme esitti haaveen, että lukutaidosta tulee koko koulumme yhteinen projekti ja riilulaiset voivat olla ylpeitä ja tunnettuja lukutaidostaan. Lisäksi monesta suusta kuului toive, että lukuhetket toistuisivat tasaisesti pitkin lukuvuotta.

NÄITÄ SUOSITTELEMME!

Christian Liljeroos

J. K. Rowling: Harry Potterit
George R. R. Martin: Tulen ja jään laulu -kirjat
Väinö Linna: Täällä Pohjantähden alla

Akseli Siekkinen

Andrzej Sapkowski: The Last Wish

Kari Jukarainen

Rosa Lixsom: Everstinna
Pajtim Statovci: Bolla
Jonas Gardell: Torka aldrig tårar utan handskar
Ingmar Bergman: Den goda viljan

Jarmo Kolehmainen

Teemu Keskisarja: Raaka tie Raatteeseen
Peter Englund: Menneisyyden maisemaa
Peter Englund: Kirjeitä nollapisteestä

Timo Rajamaa

John Irving: Ystävänä Owen Meany
Lasse Lehtinen: Kekkonen ja minä

Sirkka Savonmäki

Haruki Murakami: Mistä puhun kun puhun juoksemisesta
Alice Munro: Kallis elämä
Alexander: Schackletonin legendaarinen Antarktiksien retki

Pauliina Lamberg

Gabriel García Márquez: Sadan vuoden yksinäisyys

Sanna Taipale

Marsden: Tomorrow when the war began

Anna Ihalainen

Alexander McCall Smith: Naisten etsivätoimisto -sarja

Ulla Korpinen

Väinö Linna: Täällä Pohjantähden alla -sarja
Pajtim Statovci: Bolla

Marjo Mattsson

J. Mattila: Herkkyys
J. Mattila: Herkkyys ja sosiaaliset pelot
K. Myllyviita: Tunne tunteesi

Leena Päres-Schulman

Miika Nousiainen: Juurihoito

Erkki Löfberg

Saara Turunen: Rakkaudenhivio ja Sivuhenkilö
Leena Krohn: Erehdys
Viivi Luik: Varjoteatteri
Rosa Lixsom: Hytti nro 6
Arto Salminen: Kalavale

Tatu Väyrynen

Pekka Virkamäki: Arka ja ahdas ismi

Maarit Jarho

Johanna Sinisalo: Ennen päivänlaskua ei voi
Anne Tyler: Vinegar Girl
Margaret Atwood: Hag-Seed
Anthony Doerr: All the Light We Cannot See
Jonathan Franzen: Freedom
John Steinbeck: The Grapes of Wrath

Minna Nurmela

Raymond Chandler: Pitkät jäähyväiset
Agatha Christie: Kuolema Niilillä

Maarit Koskinen

Juha Hurme: Niemi
Yuval Noah Harari: Sapiens
Maria Laakso: Taltuta klassikko
Jeffrey Eugenides: Middlesex

Tuomas Kervinen

Fjodor Dostojevski: Rikos ja rangaistus
Iris Murdoch: Hyvä oppilas
Sofokles: Kuningas Oidipus

Kalle Laaksonen

Jaroslav Hašek: Kunnan sotamies Švejkkin seikkailut maailmansodassa

Kristiina Laaksonen

Joseph Heller: Catch-22
Thomas Mann: Kuolema Venetsiassa
Günther Grass: Peltirumpu
Kurt Vonnegut: Teurastamo 5

Heidi Muumäki

Stieg Larsson: Millenium-trilogia



Elina Talikka 18e, *Mitä ajattelin tänään, KU7, sekatekniikka.*



Kuvat: Essi Arminen

Lepakkojen ääniä keräävä detektori.

ERILAISTA

OPIKELUA

Koulutyö ei ole pelkkää luokkahuoneessa opiskelua tai luentojen kuuntelua, vaan sitä värittävät monenlaiset yhteistyöprojektit, kilpailut tai vierailut esimerkiksi kulttuurin pariin tai paikallisten toimijoiden sekä yhteistyötahojen äärelle.

Lukiolaiset lepakkotutkijoina -tiedeprojekti

Lukiolaiset lepakkotutkijoina -tiedeprojektissa mukana olleet lukiolaiset keräsivät yhdeksänä viikonloppuna kesäkuusta syyskuuhun lepakkojen ääniaineistoa. Projektiin osallistuneet lukiolaiset eri puolilla Suomea auttoivat Helsingin yliopiston Luonnontieteellisen keskusmuseon, Kestävyytieteen instituutin ja Luonnonvarakeskuksen tutkijoita. Lukiolaisten keräämä ääniaineisto lisäsi tietoa Suomen lepakkolajien esiintymisestä.

Riihimäen lukion ryhmällä oli käytössä 3 lepakkojen ääniä keräävää laitetta, ultraäänidetektoria, jotka opiskelijat veivät vuorollaan maastoon perjantai-iltana ja hakivat pois sunnuntaina. Ääniaineistot ja viikonlopun säätiedot tallennettiin jokaisena keräysviikonloppuna Laji.fi-sivustolle. Riihimäellä laitteiden muistikorteille tallentui pohjanlepakoiden ääniä.

Projektiin osallistuivat: **Lotta Ekman, Kira Kuurinmaa, Eveliina Aarnio, Essi Arminen, Anna-Riina Kaakinen, Laura Koskimäki, Oona Laine, Beeda Mannila, ja Kristofer Paunonen.**

Sirkka Savonmäki



Luonnontieteellinen museo.

Lukion fysiikkakilpailu 7.10.2019

Matemaattisten Aineiden Opettajien Liitto on järjestänyt lukiolaisille fysiikkakilpailuja 60-luvun lopulta saakka. MAOL pitää kilpailuja tärkeänä opiskelijoiden motivoimisen ja heidän taitojensa kehittämisen kannalta.

Fysiikkakilpailussa on kaksi sarjaa. Perussarja on tarkoitettu 1. ja 2. vuoden opiskelijoille. Perussarjan tehtävät käsittelevät fysiikkaa luonnontieteenä, lämpöoppia, sähköoppia, mekaanista energiaa, työtä ja tehoa sekä suora- ja viivaisen liikkeen mekaniikkaa. Avoin sarja on kaikille lukiolaisille. Yksi tehtävistä on kokeellinen.

Valtakunnallisesti 20 parasta kutsutaan loppukilpailuun, jossa kolmelle parhaalle on luvassa rahapalkinto. Avoimen sarjan 10 parhaalla on mahdollisuus päästä ilman pääsykoetta opiskelemaan tekniikkaa ja matemaattis-luonnontieteellisiä aineita useisiin korkeakouluihin.

Loppukilpailuissa parhaiten menestyneet opiskelijat kutsutaan olympiavalmennukseen. Valmennuksessa menestyneet pääsevät edustamaan Suomea kansainvälisiin tiedeolympialaisiin. Kilpailun järjestäjävaltio vaihtuu vuosittain.

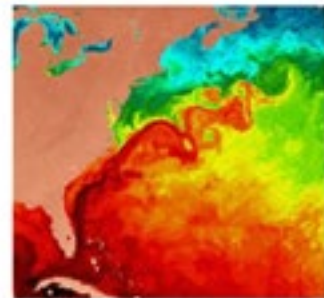
Antti Virtanen

Esimerkki tehtävästä, joka oli molemmissa sarjoissa:

2.

- a) Ilta-lehti uutisoi tammikuussa 2016, että Turkuun matkalla ollut ruotsinlaiva joutui jäämään ylimääräiseksi vuorokaudeksi Tukholmaan, koska "laivan helikopterikannen päällimmäinen, alumiinista tehty pinta halkesi kovan pakkasen vuoksi. " Selitä, miten kova pakkanen on voinut vaikuttaa helikopterikannen halkeamaan. (3p)
- b) Ohessa satelliitin keräämän datan perusteella muodostettu kuva Yhdysvaltojen itärannikosta ja Golfvirran alkukohdasta.

- i. Kuva voitaisiin muodostaa myös yöaikaan tehdystä mittauksesta. Miten on mahdollista, että merivirroista voidaan kerätä tämän kaltaista satelliittidataa myös maapallon yläpuolella? (2p)
- ii. Mikä lämmönsiirtymistapa liittyy Golfvirtaan ja merivirtoihin yleensäkin? (1p)



Kuva:

www.researchgate.net/figure/Satellite-image-of-sea-surface-temperature-showing-the-gulf-stream-and-large-rings-and_fig13_299450775



Kuva: Minna Nurmela

Kuvassa avoimeen sarjaan osallistunut **Kian Moloney** tekee kokeellista tehtävää.



Kuvataidekurssilaiset vas. **Vilja Rajala, Aino Ketonen, Anette Laakso, Janna Ukonaho, Amanda Niemi, Maija Peurala** ja **Sonja Ronkainen** Kiasmassa Nervescape VIII -teoksen alla.

Retki Kiasmaan

Kuvataidekurssin opiskelijat tekivät elokuun 22. päivänä vierailukäynnin Helsingin nykytaiteenmuseoon Kiasmaan tutustuen Yhteiselo-kokoelmanäyttelyyn ja **Hrafnhildur Arnardóttir**in (Shoplifter) näyttelyyn Nervescape VIII. Opiskelijat laajensivat taidetietämystään nykytaidekurssia var-ten sekä orientoituakseen tulevaan lukiodiplomikurssiin.

Yhteiselo-näyttely oli rakennettu pohtimaan ihmisen tai muiden luontokappaleiden suhdetta ja vuorovaikutusta teknologiaan ja yhteiskuntaan. Esimerkkinä ihmisrobottien muotokuvat tai vaikkapa hevosen ja omistajansa luottamus.

Shoplifter oli koostanut Nervescape VIII -teoksensa museon yläkertaan. Hänen työnsä risteili lattiasta kattoon upean värisinä tekohiuksista tehtyinä nauhamaisina rihmastoina.

Liina Arpalahti



Opiskelijat **Janna Ukonaho, Aino Ketonen, Jessika Pullinen** ja **Henna Miettinen** maalaavat yksityiskohtia akryylimaleilla ja spray-maleilla tehdyille pohjalle.

Riihimäen Rocklands -seinämaalausprojekti

Riihimäen nuorisopalveluiden kanssa yhteistyössä tehtyjen katutaideprojektien jatkoksi lukiolaiset pääsivät sisähommiin. Marraskuun 22. päivä valmistui Rocklands - Riihimäen Kiipeilykeskuksen tilaama seinämaalaus, joka toteutettiin Riihimäen lukion abiluokkalaisten kanssa sekatekniikalla kiipeilykeskuksen lasten synttärilueelle. Pohja maalattiin spraymaaleilla ja viimeistely akryylimaleilla ja siveltimillä. Teoksen taiteilijoina **Janna Ukonaho, Henna Miettinen, Jessika Pullinen** ja **Aino Ketonen** sekä kuvisope **Liina Arpalahti** mahdollistaessa luonnostelun ja maalaamisen osittain kouluaikana. Kiitos tilauksesta ja keikasta **Petri Mäkelä**.

Pete Nminen
Riihimäen nuorisopalvelut



Kuvat yllä ja alla. MU8-kurssilaiset retkellä Helsingin musiikkitalolla.

Musiikkikurssilaisten konsertti- kokemuksia Helsingissä

MU8-kurssi teki opintoretken Helsingin musiikkitaloon. Kurssilaiset kävivät kuuntelemassa HKO:n kenraaliharjoitusta. Kapellimestarina toimi unkarilainen **Péter Eötvös** ja viulusolistina espanjalainen **Leticia Moreno**.

Musiikkitalolla soivat Péter Eötvösin teokset Alle vitti-me senza nome ja DoReMi, viulukonsertto nro 2. **Claude Debussyn** teos Danse Tarantelle styrienne sekä **Zoltán Kodály**n Hány János -sarja.

Marraskussa MU8-kurssilaiset opiskelivat iltakoulussa ja kävivät kuuntelemassa UMO:n Motown-konserttia Savoy-teatterissa. Solisteina **Johanna Försti** ja **David B. Whitley** (USA/GER).

Tuomo Komonen





Kasper Kotirinta 18c, *Turistit*,
KU5 nykyaidekurssi.



Riihimäen lukion ylioppilaat vas. **Erika Kujala**, **Iida Niskala**, **Sauli Teräväinen**, **Lauri Arkko**, **Miina Grönroos** ja **Niko Einiö** syksyn ylioppilas- ja itsenäisyysjuhlassa 5.12.2019.

Riihimäen lukion ja aikuislukion syksyn ylioppilaat

Lauri Arkko, **Mikko Harju**, **Niko Einiö**, **Jonna Jussila**, **Miina Grönroos**, **Karolina Karlsson**, **Erika Kujala**, **Merika Kokko**, **Iida Niskala** ja **Sauli Teräväinen**.

Aikuislukion maa-
hanmuuttajien
2. vuoden opiske-
lijän kuvataidetyö,
akvarelliteknikka.



Ylioppilaan puhe

Ennen vanhaan me talvella valmistajat oltiin vähän luusereita. Luusereita siks, että talvella valmistu ne, ketkä oli repannut keväällä. Vähän siks, että oltiin kuitenkin valmistuttu.

No, nykyäänhän se ei mee niin, kun kirjottamisen säännöt muuttui ja kuka vain voi valmistua milloin vain ihan suunnitellusti. Me täällä tänään olijat ollaan kuitenkin edelleen vähän erilaisia, koska me ollaan valmistuttu aikuislukiosta.

Mä en teistä kaksoistutkintolaisista tiedä, mutta niiden lukuisten kurssikavereiden puolesta, keihin olen tässä matkan varrella saanut tutustua, voin todeta, että tuskin tänne kukaan haluaa. Mä sanon tän kaikella rakkaudella ja ylpeydellä, ilman pahaa mieltä. Mutta täällä suuri osa on sellaisia, kenellä elämä ei ole aina mennyt ihan putkeen. Sairastumisia, avioeroja, köyhyyttä jonka takia ei ole ollut mahdollisuutta opiskella silloin kuin olisi halunnut vaan on pitänyt mennä suoraan töihin. Mitä kenelläkin. Ei mitään suurta ja dramaattista muiden silmin, mutta tarpeeksi saamaan yhden ihmisen

elämän sekaisin. Kehtaan sanoa näin, koska lukeudun itse tuohon juuri kuvailemaani porukkaan.

Välillä, tässä matkan varrella, mietin, tuleeko täällä kyyniseksi. Alkaako täällä ajatella, että kaikilla menee huonosti tai tarttuuko persuksiin semmoinen pieni, mutta jäytävä pelko, kun näkee ja kuulee, miten veitsen terällä koko normaali elämä on? Miten harmittoman oloisista asioista kaikki voi lähteä luisuun.

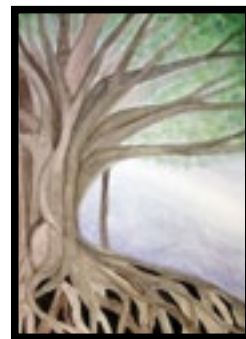
No, täällä on nyt oltu kolme vuotta ja rapiat. Kursseja on plakkarissa valmistumisen verran ja se tarkoittaa, että aika monta tuntia täällä tuli kulutettua. Sen takia nyt on ehkä oikeus vastata tuohon kysymykseen.

Ei, ei täällä tule kyyniseksi. Täällä tulee optimistiseksi.

Kyllä, täällä näkee, kuinka pieleen asiat voivat mennä. Se on yksi näkökulma. Mutta toinen, ainakin itselleni paljon voimakkaampi katsantokanta on, että täällä näkee, kuinka paljosta voi selvitä. Täällä näkee, kuinka jo kerran toivosta luopuneet ihmiset päättävät yrittää vielä kerran, ja onnistuvat. Täällä näkee, kuinka täysin eksyneet ih-

miset tulevat ihmettelemään ja saavat kokemuksen siitä, että he pärjäävät. Täällä näkee, kuinka kurssikaverit lähtevät jonnekin muualle löydettyään ehkä ensimmäistä kertaa elämässään sen, mitä he haluavat tehdä.

Täällä näkee, miten ihminen, olkoon vaikka kuinka väsynyt, haluaa aina toisen ihmisen luo. Ei ehkä isosti eikä äänekkäästi, eikä seurassakaan välttämättä jaks kauaa, mutta silti toisten luo on aina kaippuu. Siinä on jotain hyvin inhimillistä. Ja siinä, miten täällä kohdellaan tavalla tai toisella siipirikkoja — meitä tähän paikkaan ihan tavallisia oppilaita — on jotain, mikä meidän jokaisen kannattaa muistaa loppuelämämme. Siinä, miten täällä jaksavammat kietovat väsyneemmät siipiensä suojaan ja pidempään olleet opastavat uudempi aloittajia, on todella jotain parantavaa. Oman kokemukseni mukaan täällä kenenkään ei tarvitse olla yksin, jos seuraan haluaa. Jokainen, joka on halunnut liittyä satunnaiseen keskusteluun tai säännöllisempään läksyjen ihmettelyyn, on otettu vastaan. Ennen kaikkea, on otettu vastaan sellai-



Janna Ukonaho 17h, *Puut*, KU10 Omat teemat

sena, jona toinen on tullut.

Kyllä, me aikuislukiolaiset ollaan yhteiskunnan omituinen ja kovin harvalukuinen joukko. Ollaan ylpeitä siitä. Pidetään sydämessä se rohkeus, jonka täältä saa, kun näkee, mistä kaikesta voi selvitä. Uskalletaan haaveilla. Uskalletaan unelmoida. Uskalletaan yrittää. Epäonnistuminen sattuu, mutta siitä selviää kyllä. Me jos jotkut se tiedetään, ja se on ehkä arvokkain omaisuus, mitä ihmisellä voi olla.

Pidetään sydämessä se lempeys, joka täällä on kovin tартtuvaa. Kohdellaan muita kauniisti. Otetaan mukaan. Kysytään perään, jos joku kaatoaa. Nähdään ihminen toisissamme, hyvässä ja pahassa.

Ja viimeisenä, muttei missään nimessä vähäisimpänä: muistetaan nöyryys. Elämä on kovin haurasta, eikä meistä kukaan voi päättää, mitä se tuo eteen tai milloin se loppuu. Me ollaan tässä nyt, mutta vuoden päähän ei tiedä kukaan. Sen takia, jos meillä on asioita, mitä me halutaan tehdä tai sanoa, jotain mitä täytyy kokea, tehdään se. Uskalletaan. Tavoi-

tellaan unelmia. Rakastetaan. Pyydetään anteeksi. Hakeudutaan lähelle.

Mutta myös toisinpäin. Sanotaan, jos toinen satuttaa. Sanotaan, että tilanne on epäreilu, jos se on. Uskalletaan sanoa ääneen, jos jokin asia ei mene oikein. Sillä ei ole vaarallista kritisoida asioita ja tekoja, jotka loukkaavat tai rakenteita, jotka eivät toimi. Se on yhteisten, kaikille selkeiden ja tasapuolisen pelisääntöjen rakentamista. Pidemmän päälle se palvelee meitä kaikkia, sillä mitä useampia säännöt palvelevat, sitä harvempi jää ulkopuoliseksi ja sitä vähemmän on vihaa. Sillä sitä ulkopuolisuus aiheuttaa, vihaa ja toivottomuutta, ja se, jos mikä, on vaarallista. Se on vaarallista meitä kaikkia kohtaan. Joten yritetään sanoa asioita ääneen, ja yritetään sanoa niitä ääneen silloin, kun se vielä on mahdollista tehdä kauniisti ja rakentavalla tavalla. Sillä ei hyvää ole se, ettei kukaan koskaan pahoita mieltään. Hyvää on se, että rauha ja yhteistyö säilyvät silloinkin, kun on vaikeaa ja paha mieli. Se, jos mikä, vaatii rohkeutta, ja sitä aikuislukio meille opetti. Rohkeutta tehdä toi-

sin. Uskoa siihen, että toisin voi olla paremmin.

Opettajat. Kaikki tietää, että te ansaitsette kiitoksen. Kärsivällisyydestä ja joustavuudesta. Hyväntuulisuudesta. Siitä, että te jaksatte vuosi toisensa perään toimia tulkkeina aikuislukion ja muun maailman välissä. Kannustatte, kun väsyttää ja komennatte, kun on pakko.

Teija ja Elviira. Ilman teitä tämä paikka ei olisi sama. Kuinka monta röntäistä, kylmää ja pimeää iltaa on pelastanut Elviiran iloinen moi-huuto ja lämmin kuppi teetä? En mä edes muista. Ja ilman Teijan ja sitä ennen Leenan aherrusta pyörien pyörittämiseksi kaikki tulisivat kyllä toimeen, mutta mikään ei oikeasti toimisi.

Joten teille kaikille. Te olette hienossa paikassa töissä. Kunnioittakaa sitä ja olkaa siitä ylpeitä. Olkaa itsestänne ylpeitä. Aikuislukiota tarvitaan aina. Se on hyvinvointiyhteiskunnan merkki. Se on toisien mahdollisuuksien maa.

Meille kaikille. Ollaan aikuislukiolaisia. Ollaan sitä ylpeydellä.

Ylioppilas Karoliina Karlsson

Illat, kaksarit, mamut ja vangit - aikuislukio taipuu moneen

Päivälukion puolella ei aina tule huomanneeksi, että koulurakennuksessamme toimii myös aikuislukio, joka tarjoaa monenlaista opetusta. Iltaisin luokissa opiskellaan lukio-kursseja, joita saavat suorittaa myös päivälukiolaiset. Iltaisin järjestettävät tunnit vaativat opiskelijoita enemmän itsenäistä opiskelua mutta toisaalta ne mahdollistavat lukio-opintojen suorittamisen vaikka työn ohella.

Kaksoistutkintolaiset eli kaksarit suorittavat samaan aikaan lukio-opintojen kanssa ammatillista tutkintoa. Ajan ja voimien löytäminen molempien tutkintojen samanaikaiseen tekemiseen ei ole aina helppoa, mutta suoritettu tutkinto antaa monipuoliset avaimet tulevaan.

Maahanmuuttajien perusopetuksessa on mahdollista suorittaa suomalainen peruskoulu ja saavuttaa jatko-opiskelukelpoisuus lukioon tai ammatillisiin opintoihin. Englannin opettaja **Anne Monto** kertoo yhdestä mamuperusopetuksen kurssista: ”Maahanmuuttajille järjestettiin toisena opiskeluvuotena kuvataidekurssi. Opiskelijat kokeilivat muun muassa vesivärien käyttöä, harjoittelivat lyijykynätoita ja kollaaseja, kävivät taidemuseossa ja miettivät valokuvien rajausta Rautatienpuistossa. Samalla opittiin suomen sanoja ja myös taiteen ja Riihimäen historiaa. Mitä onkaan ”ääriviiva” tai ”hahmotella”? Mitä tarkoittaa ”olla piilossa”? Kierrätysaatekin tuli tutuksi: kaikenlaista materiaalia voi hyödyntää kollaasin teossa.”

Aikuislukion kautta Riihimäen vankilassa on mahdollisuus opiskella lukiokursseja ja jopa opiskella ylioppilaaksi asti. Opiskelu tapahtuu vankilan muurien sisäpuolella ole-



Valokuvausta Rautatienpuistossa.

vassa vankilakoulussa, johon koulumme opettajat kulkevat neljänä päivänä viikossa. Matematiikan ja fysiikan opettaja **Akseli Siekkinen** kuvaa kulunutta lukuvuotta vankilassa näin: ”Matemaattisissa aineissa vankilassa otettiin digiloikka. Opiskelijoiden käytössä oleville tietokoneille asennettiin YO-kokeissa käytettävät ohjelmistot kuten GeoGebra 6, TI-Nspire-laskinohjelmisto, MarvinSketch molekyyllimallinnukseen sekä LoggerPro mittausdatan analysointiin. Ohjelmien käyttöä harjoiteltiin kurssien aikana sekä erityisellä Matematiikan digitaaliset apuvälineet -kurssilla.

Fysiikan kurssilla päästiin mittaamaan moderneilla mittausvälineillä ja saatua dataa analysoitiin kuten normaalistikin päivälukion tunneilla. Opiskelijat pääsivät kokeilemaan etäisyyden mittaamista ultraääniantureilla sekä mittaamaan puristusvoimaa käsidynamometrillä. Kokeellinen työskentely koettiin mielekkääksi ja puristusvoimassa mitattiin niin isoja lukemia, että käsidynamometrin mittausyläraja tuli vastaan.”

Vaikka aikuislukion tahtiin on haastavaa opetella käyttämään digitaalisia apuvälineitä, opiskelijat pitävät tärkeänä saada opetella käyttämään sähköisiä apuvälineitä. Niitähän tarvitaan nykyään työelämässäkin.

Vielä seuraavana lukuvuoden tämä kaikki jatkuu samaan tapaan kuin lukuvuotena 2019–2020, mutta sen jälkeen paljosta joudutaan luopumaan. Se on iso menetys, jota opinto-ohjaaja **Henna Virta** kuvaa omassa tekstissään yksityiskohtaisesti.

Maarit Koskinen

Tavoitteiden saavuttamista, uusia unelmia ja yhteisiä välituntikahveja – aikuislukion arjesta ja sen merkityksestä



Maahanmuuttajia perusopetuksessa.

Joulukuun alussa kuuntelin uuden ylioppilaan **Karolina Karlssonin** puhetta Riihimäen lukion auditoriossa. Puheessaan Karolina kuvasi aikuislukion merkitystä opiskelijan elämänsä elämissä niin koskettavalla tavalla, että osa yleisöstä joutui kuivaillemaan silmäkulmiaan. Erityistä kontrastia tilanteeseen loi myöhemmin vahvistettu aavistus siitä, että aikuislukion toimintaa aletaan ajamaan alas kaupungin säästötoimien seurauksena. Tuon puheen innoittamana halusin pohtia lyhyesti aikuislukion merkitystä opinto-ohjauksen näkökulmasta.

Ohjauksen teorioista lempikäsitteni on toimintahorisontti. Sen avulla kuvataan, millaisia mahdollisuuksia pidämme itsellemme sopivina ja millaisia valintoja näin ollen voimme tehdä. Kukaan ei pidä kaikkia tämän maailman ura- ja koulutusmahdollisuuksia itselleen sopivina. Jokainen meistä tekeekin näihin liittyviä rajoituksia, joko tiedostaen tai tiedostamatta. Toimintahorisonttiin vaikuttavat esimerkiksi elämäkokemuksemme, yhteiskunnan tarjoamat koulutus- ja työmahdollisuudet ja se, kuinka paljon näistä eri mahdollisuuksista tiedämme.

Elämäkokemukset ohjaavat toimintaamme ja toiminnan kautta saamme uusia elämäkokemuksia. Esimerkiksi käsityksemme siitä, millaisia oppijoita ja opiskelijoita olemme, voikin muodostaa itseään toteuttavan ennustuksen. Olen päässyt kuluvaan vuoden aikana näkemään, kuinka aiemmin keskeytyneitä opintoja on viety loppuun, uusia haaveammatteja on lähdetty tavoittelemaan ja ylioppilaslakin hankkimisen eteen on tehty erityisen sitkeästi töitä.

Lukiolla osa opiskelijoista ja henkilökunnasta on tavannut välituntisin yhteisten kahvihetkien merkeissä. Nämä yhteisölliset kahvihetket olen ainakin yrittänyt muistaa mainita jokaiselle uudelle opiskelijalle yksinään aikuislukion tärkeimmistä asioista. Aikuislukiossa opiskelu voikin parhaassa tapauksessa tarjota sellaisia yhteisöllisyyden tunteita ja positiivisia oppimiskokemuksia, jotka kannattelevat myös tulevaisuudessa ja auttavat laajentamaan käsitystä omista mahdollisuuksista.

Aikuislukion väki tietää, että elämänsä eläminen ei aina ole suoraviivaista, vaan matkaan voi tulla jos jonkinlaisia mutkia. Mutkia voivat muodostaa henkilökohtaisen elämän tapahtumien lisäksi yhteiskunnalliset ja koulutuspoliittiset ratkaisut. Urapolut ovat aiempaa sokkeloisempia ja esimerkiksi korkeakoulujen opiskelijavalintauudistus on voinut ajaa tilanteeseen, jossa opintojen suorittaminen on tarpeellista myös myöhemmässä vaiheessa elämää. Riihimäellä vankilaopetus ja kaksoistutkintolaisten lukio-opetus jatkuu tulevaisuudessakin, mutta muuten aikuislukioon ei oteta enää ensi syksynä uusia, aloittavia opiskelijoita. Tämä on takaisku koko alueelle, sillä kynnys opintojen aloittamiseen tai loppuun saattamiseen kasvaa, mikäli opintoja ei ole helposti lähistöllä saatavilla. Jatkaville opiskelijoille kahvipannu kuitenkin porisee lukion ruokalassa tuttuun tapaan valmistumiseen saakka.

Henna Virta



Elina Hukkanen on piirtänyt kuvataiteen lukiodiplomityön nimeltä *Paavi ja Imaami* lyijykynällä. Yksityiskohdat hän on maalannut lehtikultamaalilla.



Elina Hukkanen 18b,
Trump ja tyttö, KULD2,
lyijykynä ja kehtikultamaali.



KULTTUURIEN MONET KASVOT

KUVATAITEEN LUKIODIPLOMITYÖ

MISTÄ KAIKKI LÄHTI

Innoitus kuvataiteendiplomin tekemiseen alkoi jo 2013, kun isoveljeni teki sellaisen lukiossa. Nyt kun siihen oli vihdoinkin mahdollisuus ryhtyä, aloin suunnittelemaan työtäni aihetta ja ideoita ensimmäisen lukiovuoden jälkeen, kesäloman alettua. Diplomin yksi aiheista oli ”kulttuurit kohtaavat kuvissa”, joka oli lähes sanomattakin selvää, että se oli minun aiheeni. Minua on alkanut lukion aikana kiinnostamaan erilaiset kulttuurit sekä uskonnot, ja niistä johtuvat maailmanlaajuiset yhteenotot ja eripura. Tämän takia aihe antoi minulle paljon erilaisia ideoita toteuttaa

ESIPUHE

Kulttuurien kohtaaminen synnyttää ristiriitoja, mutta luo myös sopua eri kansojen välille. Teoksissani kuvaan kulttuurien kohdatessa syntyviä ristiriitoja ja kohtaavien kulttuurien yhteiseloä nykymaailmassa. Joissain tapauksissa toisiaan vihaavat kulttuurit joutuvat sopeutumaan yhteiseloä, jolloin syntyy täysin uudenlainen kulttuuri, viha-rakkaussuhde.

Lainaamme vierasta kulttuuria enemmän tai vähemmän tiedostaen asioita, jotka eivät välttämättä kuulu lainattaviksi. Jooga on hindujumalien palvontaa, joka ei ole tarkoitettu läntisiin maihin rentoutusharjoitukseksi. Alkuperäiskansojen perinneasusteiden käyttö herättää myös paljon eripuraa. Esimerkiksi Suomessa saamelaiden pukujen väärinkäyttö tai Pohjois-Amerikan intiaaniheimojen päähineiden käyttö. Myös vuoden 2018 Euroviisujen **Netta Varzilain** käyttämä kimono herätti tunnekohun.

On kuitenkin tosiasia, että kulttuurit muovautuvat ajansaatuksessa. Mielestäni silti kaikkea kulttuuria ei voi-

da omia omiin nimiin. Erilaiset kulttuurit tuovat rikkautta ihmisten ja kansojen välille. Kulttuurien sisälle syntyy alakulttuureja ja kulttuuri sanana on hyvin häilyväinen. Kulttuurille ei voida vetää suoria linjoja, mikä on kenenkin alkuperää. Ihminen matkii luonnostaan muita ja ilman muiden tapojen kopiointia ei olisi kulttuureja joita meillä on nyt.

Kulttuurien välillä kohdataan ja jotkut kulttuurit eivät koskaan kohtaa. Teoksissani kuvaan sitä, kuinka kulttuurit voivat eri tilanteissa kohdata ja jäädä kohtaamatta.

ITSE TYÖSTÄ

Työ on tehty lyijykynällä ja viimeistely on tehty lehtikultajäljitelmällä. Halusin haastaa itseäni työn suhteen ja valitsin tekniikan, jolla en ole koskaan tehnyt sen suurempia töitä. Suunnitelmissani oli tehdä kolme työtä, mutta päädyin ajankäytön kannalta kahteen. Halusin asettaa töihin kaksi eri kulttuureista olevaa henkilöä, jotka ovat jokseenkin tunnistettavissa. Ensimmäiseen työhön valitsin **Donald Trumpin** ja vastapainoksi meksikolaisen nuoren tytön. Toisessa työssä halusin ottaa uskonnon näkökulman, joten valitsin paavi **Franciscuksen** ja imaami **Ruhollah Khomeinin**.

SUURENNUSLASIN ALLA PAAVI JA IMAAMI

Teoksessa rinnakkain seisovat paavi Franciscus ja imaami Ruhollah Khomeini. He seisovat vieretysten, kuitenkin koskettamatta toisiaan. Näkemättä toisiaan. Tuntematta toisiaan. Miksi he ovat samassa kuvassa? Ristiriitaisuudet

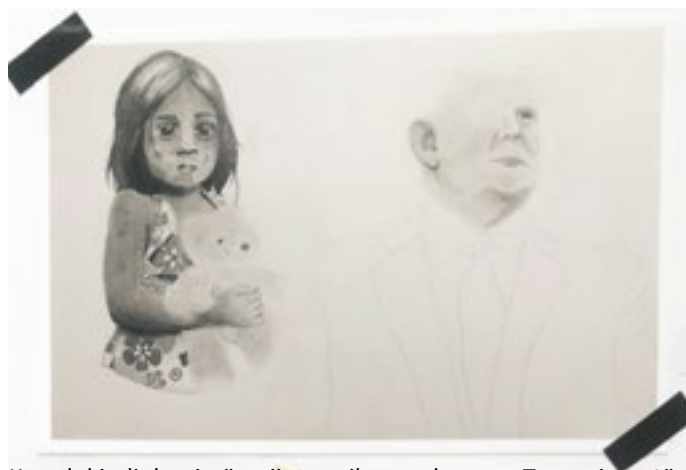
ovat islamin ja kristinuskon historian aikana hiertäneet kulttuurien välejä vahvasti. Kaksi niin vahvaa ja erilaista uskontoa vastakkain.

Paavin ja imaamin katseet eivät kohtaa, eivätkä ole koskaan kohdanneet. Teoksen ristiriitaa lisää se, etteivät henkilöt ole koskaan tavanneet oikeassa elämässä. Siksi he eivät tapaa tässäkään kuvassa toisiaan. Vain me näemme heidät vierekkäin aseteltuina, niin kuin he tuntisivat toisensa. Ihan kuin jokin estäisi näitä kahta katsomasta ja tapaamasta toisiaan. Teoksen henkilöiden kulttuurit eivät ole koskaan kohdanneet, mutta muualla maailmassa heidän edustamansa kulttuurit kohtaavat jatkuvasti, tuhoisin seurauksin.

Teoksen taustalla leijuvat kultaiset kohdat kuvaavat uskontojen suuria ja ratkaisemattomia kysymyksiä. Molempiin uskontoihin kuuluu paljon asioita, joita toinen osapuoli ei voi eikä halua ymmärtää. Siksi tasapainoa näiden suurten kysymysten välille ei tule luultavasti koskaan löytymään.

POHDINNASSA TRUMP JA TYTTÖ

Teoksen toisessa osassa vieretysten asettuvat Yhdysvaltojen presidentti Donald Trump sekä meksikolainen tyttö. Parivaljakko ei esiinny yhdessä. He eivät ole koskaan tavanneet, mutta kohtaavat silti maailman poliittisissa kysymyksissä jatkuvasti. Trumpin silmissä kiiluu voitto ja valta, jonka hän näkee silmiensä alla, kuitenkin irrallisena hänestä. Tytön silmissä on erilainen kiilto. Hänen silmistään kuvastuu epätoivo, suru ja onnen rippeet, jotka häämöttävät hänen edessään pirstaloituneina. Tytön ajatukset ovat täynnä vaatimattomia asioita, jotka saavat hänet onnelliseksi. Trumpin ajatuksia ei korista mikään, sillä mikään ei ole tarpeeksi hienoa täyttämään hänen onnellisuuttaan. He eivät katso toisiaan, eivätkä näe toisiaan. Eivät tunne toisiaan, eivätkä halua tuntea toisiaan. Moni asia sotii toisiaan vastaan, vaikka molemmat ovat yhtä arvokkaita ihmisinä, kun heidät laittaa samalle viivalle. Kun ihmiset riisutaan titteleistään, uskonnostaan, aatteistaan, taustastaan ja kansalaisuudestaan, ovat kaikki samanlaisia, yhtä tärkeitä ja saman arvoisia, kuitenkin jokainen on yksilö, uniikki kappale, jollaista ei löydy toista samanlaista.



Kuva lukiodiplomityön piirrosvaiheesta kuvasta *Trump ja tyttö*.

LOPUKSI

Työ oli erittäin mielekäs toteuttaa, koska aihe oli mielenkiintoinen. Kolmannen työn tekeminen olisi varmasti ollut mahdollista, jos en olisi suorittanut samanaikaisesti myös liikuntadiplomia. Olen kuitenkin tyytyväinen näihin kahteen työhön, enkä olisi halunnut niiden laadun kärsivän, jos olisin sen kolmannen työn tehnyt. Molempien diplomien samanaikainen suorittaminen vaatii hieman suunnittelua ja aikatauluttamista sekä oma-aloitteisuutta itse suorittamisen suhteen. Olen iloinen ja tyytyväinen kun haastoin itseäni ja tein molemmat. Työt on myös suoritettu ehkä hieman epätavallisissa oloissa, sillä työt on tehty lukion toisella vuodella, eikä kuten tavallisesti abivuonna. Työt on tehty elämäntilanteessa, jossa lukujärjestys on ollut joka päivä täysi, eikä toteutukselle ole ollut niin sanotusti kovin paljoa jouston varaa. En silti muuttaisi niissä mitään.

Ennen kaikkea, haluan työlläni herättää ajatuksia ja ehkä myös kysymyksiä maailmasta, jossa nykypäivänä elämme, ja olemme tuhansia vuosia aikaisemmin eläneet. Mikä olisi toisin, jos jotkin kulttuurit eivät olisi kohdanneet ja jos jotkin kulttuurit olisivatkin tavanneet toisensa.

Elina Hukkanen 18b

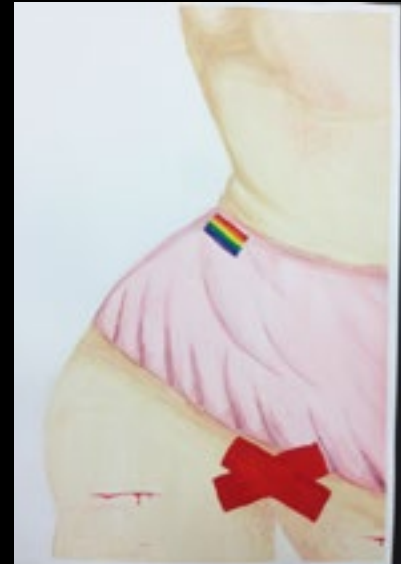
"Se mitä et ole"

KUVATAITEEN LUKIODIPLOMITYÖ

Kuvisdiplomihaave alkoi jo ennen lukiota. Olin yhdeksännellä luokalla täysin varma, että lähdän pois Riihimäeltä ja menen kuvataidelukioon johonkin muualle. Kuitenkin kun sain tietää kurssimahdollisuuksista ja kuvisdiplomista mieleni muuttui. Päätin silloin suorittaa kaikki kuviskurssit.

Valittuani kuvataiteen diplomikurssin kurssitarjottimesta, lähdin käymään läpi erilaisia ideoita. Halusin tehdä työn,

jolla voin herättää ajatuksia ja keskustelua, mutta halusin myös itse oppia jotain sitä tehdessäni. Lopulta otin aiheen numero 1. Omakuvan, sillä näin sopivan haasteellisena käsitellä aiheita itsestäni. Halusin kertoa vaikeuksistani ja asioista, joista olen kärsinyt, mutta jotka eivät määritä minua. Sen myötä työn nimeksi tuli *Se mitä et ole*, sillä nämä asiat ovat osa minua mutteivat määritä minua.



Janna Ukonahon kuvataiteen lukiodiplomityö nimeltä *Se mitä et ole*.



Yksityiskohta Janna Ukonahon teoksesta.

TÖIDEN TOTEUTUS

Halusin tehdä kuvasarjan, joten yritin sisällyttää aiheeni kolmeen A3 kokoiseen paperiin. Suunnittelin tekeväni jokaiselle paperille eri osan kehosta ja yhdistämällä siihen jonkin kivuliaan tai vaikean teeman. Työn osissa kuvastan kipukohtia niin fyysisinä kuin psyykkisinäkin. Ensin lähdin miettimään koko työni teemaa, jonka perustaisin omiin kamppailuihin itseni ja mielenterveyteen liittyvien kysymysten kanssa.

Ensimmäiseen kuvaan halusin konkreettisesti sisällyttää mielenterveydestä elementtejä, jopa hieman graafi-

sella tavalla. Myös identiteetti aiheet nousevat pintaan. Toiseen kuvan halusin kuvastavan kamppailuja ruuan kanssa, joka on yleisempää kuin kuvitellaankaan. Halusin tehdä kuvasta oikein ällöttävän ja huomiota herättävän. Kolmannessa kuvassa pääosassa on ahdistus teema, jossa kuvastuu tunne päälle kaatuvasta elämästä. Kaikkien töissä käsittelen myös ihottumaani, joka on hallinnut yllättävän paljon elämäni.

Henkilökohtaisuudesta huolimatta työn toteuttaminen oli tärkeää minulle itselleni, sillä halusin kertoa tarinaa,

joka saattaa koetella monia. Kuvasarjan osat kaikki kuvas-
tavat jotain mistä ei juurikaan puhuta. Ahdistuneisuus ja
alakuloisuus ovat lähes kaikille tuttuja tunteita eikä niitä
tulisi piilotella tai hävetä, sillä ne eivät määritä ihmistä.

KUVIDIPLOMIKURSSI

Ennen kurssin alkua epäilin hyvin paljon omia taitojani.
Kurssille tullessa huomasin, että muutkin pohtivat työtään
sekä aiheitaan ja ymmärsin, että kaikki olemme samassa
veneessä. Kurssin edetessä stressi ja paineet kasvoivat, sil-
lä en ollut alkuperäisessä aikataulussa. Kaikesta huolimatta
kuvisdiplomitunnit olivat ehdottomasti lempituntejani.
Siellä sai pohtia ja keskustella kavereiden kanssa ja jakaa
ideoita sekä näkemyksiä. Oli tunteja, jolloin pystyi olla
rennommin, mutta oli myös tunteja, jonka aikana paiskit-
tiin töitä. Ei siis voi väittää kurssin olevan helppo, mutta se
on hyvin palkitseva.

Janna Ukonaho 17a



Diplomityön lyijykynäluonnoksia kommentteineen.



Janna Ukonaho vaihtoi teostensa tekniikkaa tusseista akvarelliin kurssin edetessä. Kuvassa on kaksi akvarellimaalausta työn alla.



PENKKARIT



Abijumalia lukion edustalla.

ABIVUODEN KOHOKOHTIA

Abivuosi on ollut yhdistelmä kovaa työtä, juhlaa, haikeutta ja uuden odotusta. Sen tärkeimmät hetket on jaettu yhdessä kavereiden sekä yli sadan muun abin kanssa. Abit ovat pääseet juhlimaan kolmen vuoden hermoromahduksia ja onnistumisen tunteita perinteisellä abiviikolla, penkaripäivän ohjelmalla sekä abiristeilyllä.

Perinteisten kohokohtien lisäksi vuoteen on mahtunut uuden ilmeen saaneen OPK-huoneen tunnelmasta nauttiminen, lukion historian viimeiset Rilut sekä hallitus, joka on ajanut abien asioita eteenpäin extradraivilla!

Tänä vuonna tehtiin myös historiaa, koska abit ja opettajat juhlivat onnistuneesti yhdessä (legendaarisessa yökerhossa) Iskelmässä. Yli kymmenen opettajaa saatiin houkuteltua mukaan!

Kaiken juhlahumun keskellä tulee myös nostaa lakkia abeille, jotka ovat selvinneet kaikista koettelemuksista poikkeuksellisessa epävarmuudessa ja osoittaneet kykynsä adaptoitua tilanteesta toiseen.

Senja Tertsunen 17b

ABIVIIKKO

Abiviikko sisälsi monia erilaisia pukeutumisen teemapäiviä. Pukeutumisteemat tekivät joka päivästä todella mukavan ja erityisen. Abiviikko loi ikuisia muistoja meille. Päivät olivat erityisiä muutenkin kuin pukeutumisen kannalta. Ne olivat meille abeille loppusuoraa koko mahtavasta lukiomatkastamme. Tiesimme, että lukio on tulossa päätökseen, joten kaikki osasi ottaa täysillä ilon irti ja nauttia lukiopäivistä hieman erilaisissa varustuksissa.

LENTOPALLOPELI OPETTAJIA VASTAAN

Oli mahtavaa kilpailla opettajia vastaan. Tunnelma oli muutenkin loistava koko pelin ajan. Lukion yhteishenki korostui opettajat mukaan lukien.

ABI GOES TALLIN

Tapahtuma Abi goes tallin kruunasi kouluaikamme lopun. Tunnelma oli katossa jo heti satamaan päästyä, sillä Länsiterminaali täyttyi kokonaisuudessaan abeista ympäri Suomen. Matka oli kaukana tavallisesta risteilystä, sillä koulunsa päätökseen saaneet abit olivat kaikki juhlatunnelmissa. Tallinnassa meitä odotti todella suuret bileet. Tallinnan keskustan suurimmat hotellit oli varattu kaikki meitä abeja varten ja Viru-hotellissa alkaisi mahtava iltatapahtuma monien tunnettujen artistien saattelemana.

Hotelliin päästyämme aloimme valmistua illan koitoksia varten. Viron halpojen hintojen vuoksi emme voineet välttää myöskään alkoholikauppojen laajan tarjonnan antamista. Tiesimme että olemme kovan lukiourakan jälkeen ansainneet juhlia täysillä. Yövyimme Nordic forum -hotellissa, josta jatkoimme iltatapahtumaan viereiseen Viru-hotelliin, jossa oli useita esiintymislavoja kahdessa eri kerroksessa ja baaritiskeistäkään ei ollut pulaa.

Suomen parhaimmat artistit, kuten Gasellit, nostivat tunnelman kattoon ja siitä lävitse. Mahtavan musiikin ja koston juomatarjoilun saattelemana pääsimme bilet-



Kuvassa naisten asuihin sonnustautuivat **Tomi Puurunen, Väinö Pekonen, Riku Aarnio ja Jami Kovanen.**

tämään ja tutustumaan abeihin ympäri Suomen. Matka vahvasti entisestään meidän Riihimäen lukion abien vahvaa yhteishenkeä. Tunnelma erosi normaaleista suurista festareista siten, että kaikki tapahtumassa olleet olivat saaneet päätökseen saman pitkän työurakan. Juhlminen jatkui myöhään aamuyöhön tapahtuman kestäessä aamuneljään, mutta osalla juhlinta päättyi vasta hotellin aamupalalle saapuessa.

Tomi Puurunen ja Väinö Pekonen







Vanhojenpäivä

Hyvät vanhat.

Olette nyt koulumme vanhimpia opiskelijoita. Onneksi olkoon!

Teillä on todennäköisesti edessänne yksi lukioaikojenne mielempainuvimmista päivistä. Olette innokkaasti ja suurella joukolla suunnitelleet tätä päivää ja tansseja. Jo eilen illalla pääsimme ihailemaan, kuinka hienosti tanssitte. Toisessa näytöksessä alkoi välillä näkyä jo hymyjäkin ja tanssimistanne oli ilo katsella.

Vanhojen päivän juhlinta kuuluu yhtenä oleellisena osana Suomen lukiodien kouluvuoteen. Vastaavaa juhlaa ei ilmeisesti vietetä muualla.

Vanhojenpäivää on ensimmäisiä kertoja vietetty 1920-luvun Helsingissä. Alun perin pukeuduttiin isovanhempien vanhoihin vaatteisiin ja tarkoituksena oli näyttää mahdollisimman vanhalta. Tanssiaisat tulivat mukaan 50-luvulla, mutta pukeutuminen on ollut keskeinen osa vanhojenpäivää alusta asti.

Vanhojenpäivässä ei kuitenkaan ole kyse pelkästään pukeutumisesta ja tanssista. Se on mahdollisuus oppia arvokasta käytöstä, ja myös tästä puolesta olemme teissä ylpeitä. Vanhojen päivä on paitsi suuri juhlapäivä, myös merkki siitä, että pääsette pian valmistautumaan abivuoden koitoksiin.

Vanhojenpäivän valmisteluiden aikana olette todennäköisesti oppineet tuntemaan toisianne entistä paremmin ja toivottavasti tämä on lisännyt vuosikurssinne yhteenkuuluvuuden tunnetta. Toivottavasti tämä yhteenkuuluvuus näkyisi koko koulussamme niin tänään kuin muinakin päivinä.

Mutta ennen kaikkea, arvoisat vanhat, onnea ja nauttikaa tästä päivästäanne.

Anna Ihalainen

Ryhmänohjaaja 18b





Kuvassa maantiedon tunnilla musavisaa pitävät vanhat vasemmalta alkaen: **Ada Mäenpää, Aida Lietzén, Elina Huukkanen, Anni Ihajävi, Seela Korpisaari, Mona Häsa, Henriikka Jokimies, Lotta Hurme, Menni Suominen, Ida Jämsä, Veera Paloheimo, Ada Paasonen ja Alina Heikurinen.**

Vanhojen oppitunnit

Vanhojenpäivänä lukion vanhimmat kiertelivät luokissa pitämässä ykskösille oppitunteja. Opetusmenot painottuivat erilaisiin visailuihin ja kahootteihin ajankohtaisista asioista, kuten fysiikasta, musiikista tai vanhoista itsestään. He opettivat myös julkkisten tunnistamista ja tärkeäksi katsomiaan sanoja muun muassa hirsipuu -pelin keinoin.



Vanhat **Atte Rantanen, Julia Mattila ja Maria Evelä** ovat opettamassa fysiikan oppitunnilla. Käynnissä on hirsipuu.



Vanhat ovat pitämässä oppituntia ykskösille. Kuvassa ovat vanhat vasemmalta **Helmi Koistinen, Riina Kiventöyry, Milja Nylund, Lilli Sivonen, Riia Hiltunen, Viivi Keippilä ja Emilia Haaranen.**





Vanhojentanssit opettivat **Heidi Turunen** ja **Eero Valovirta**.

Tanssibändin ohjaajana toimi **Tuomo Komonen**.

Bändin kokoonpano:

laulu, **Emilia Tanskanen** 19e

kitara ja laulu: **Veikka Ruotsalainen** 19c

viulu: **Sofia Latvala** 19b

huilu ja haitari: **Saara Inkinen** 19d

klarineti: **Pihla Parikka** 19a

basso: **Toni Juurinen** 19d

rummut: **Yvonne Kiza** 19a

piano: Tuomo Komonen

Tanssitilaisuuden juonsivat: **Alina Heikkurinen** 18a sekä **Ville Ali-Hokka** 18e.



Voittajat Anna Miettinen ja Kasimir Riihelä.

VÄITTELYKILPAILU 2020

Lukion perinteinen pariväittelykilpailu järjestettiin tammikuun puolivälissä. Lukiolaistemme väittelytaitoja oli hiottu äidinkielen neloskursseilla, joilta jokaiselta kurssilaiselta olivat saaneet äänestää omat edustajansa koko kakkosvuosikurssin väittelykilpailuun.

Tämän vuoden tuomareiksi oli kutsuttu näyttelijä ja yrittäjä **Janne Kataja**, Riihimäen musiikkiopiston apulaisrehtori **Katariina Virtanen** ja Riihimäen kaupungin viestintä- ja markkinointipäällikkö **Mia Miettinen**. Sairastapauksen vuoksi Katariina Virtasen puolesta kisaa tuomaroivat koulumme oma rehtori **Kari Jukarainen**.

Alku- ja välierissä väittelijät joutuivat viiden minuutin varoitusaajalla ottamaan kantaa väitteisiin, jotka käsitelivät muun muassa nuorten saamaa asiakaspalvelua, viihteen ja taiteen suhdetta sekä joulumusiikin ihanoitua tai ärsyttävyyttä. Finaalissa väiteltiin siitä, puhutaanko ilmastomuutoksesta jo liikaa.

Pitkän neuvottelun jälkeen tuomari julisti voittajiksi **Anna Miettisen** ja **Kasimir Riihelän**. ”Musta tuntuu, että voittomme salaisuus oli siinä, että kommentoimme vastapuolen puheenvuoroja, emmekä pelkästään kertoneet omia perusteluja. Samalla

pyrimme tietysti haastamaan heidän näkemyksiään ja tarttumaan ongelma-kohtiin”, kommentoi Anna Miettinen. Miettinen ja Riihelä saivatkin tuomaristolta erityistä kiitosta toimivasta yhteistyöstään ja kyvystään tarttua vastapuolen argumentteihin.

Voittajien lisäksi kilpailussa olivat mukana myös **Kaarlo Sarkeala** ja **Markus Männistö**, **Jeremiah Allred** ja **Maria Evelä**, **Selina Ingalsuo** ja **Alina Heikkurinen**, **Eemil Lähteenmäki** ja **Jutta Kivelä**, **Essi Arminen** ja **Atte Rantanen**.

Maarit Koskinen



Finaalissa **Selina Ingalsuo** ja **Alina Heikkurinen** väittivät **Anna Miettiselle** ja **Kasimir Riibelälle** vastaan ilmastonmuutoksesta.



Kuvassa väittelykilpailun tuomarit vas. **Janne Kataja**, **Mia Miettinen** ja **Kari Jukarainen** sekä oikealla tapahtuman alullepanija **Erkki Löfberg**.

In the Tall Grass

by Vincenzo Natali

In the Tall Grass is a horror movie but personally I would describe it as a psychological drama. It is based on Stephen Kings and Joe Hills book also called In the tall grass. It is Netflix original movie as it's produced by Cooperheart Entertainment Netflix and distributed by Netflix.

The movie is about siblings who are on their way to San Diego to give away Becky's unborn baby. When they are forced to make a stop in the middle of nowhere due to Becky's nausea, they hear a little boy shouting for help in a tall grass beside an abandoned church. What is interesting is that even though the church is abandoned there are several semi-new cars parked in front of it. The siblings, Becky and Cal, head for the grass where they end up losing each other. Turns out there is also a family, Ross, Tobin and Natalie Humboldt who are also lost. Also Becky's boyfriend Travis ends up in the grass af-

ter trying to find Becky. When he gets to the grass he finds Becky dead. To his surprise the grass puts them in a time loop. He realises this when people who had already died, start showing up next to the grass and it lures them in once again.

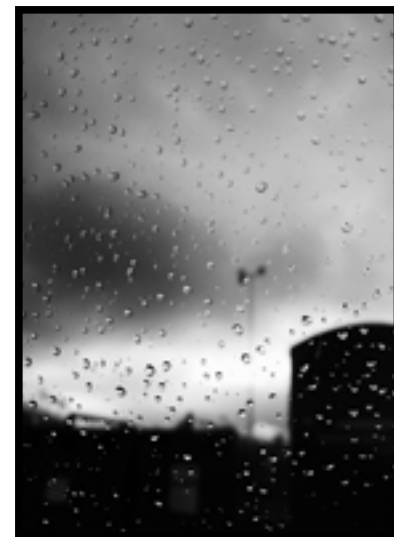
The grass has an ability to make noises and move people around even if they are not moving

The grass has an ability to make noises and move people around even if they are not moving. What it can't do, is move dead things. This is how everybody finds each other at one point.

In the middle of the grass there is a huge ancient rock full of carvings. This rock is the heart of the grass and

apparently the whole United States. And if somebody touches it, they get to know everything that the grass knows and hears and also to navigate in it, but at the same time they go crazy and will be stuck in there forever. Tobin's father touches the rock and gets to know all the holes in the grass and where they teleport. He starts luring everybody to the rock and tries to make them touch it and kills everybody who gets in his way. At some point there is only Travis, Becky and Tobin left. Becky gives birth and immediately starts dying. Before she dies for the second time, she hallucinates a scene where her brother is feeding her seeds and grass. In reality Cal is dead and Ross has killed her newborn baby and is feeding it to her. The movie also reveals that this same story has happened tens of times before.

Travis finds again dying Becky. And Ross. He ends up killing Ross and



touching the rock. By touching the rock he gains all the information. Luckily because of his feelings for Becky he keeps his sanity and transports Tobin to the locked room of the abandoned church so that he can end the time loop. He gets Becky to change her mind about going to the grass to save the exactly same sounding boy that is standing in front of her. They all leave the place and Travis is left alone to die in the grass field.

The movie is full of hidden meanings which would tell more about the story but writing about them would make this review literally more than thousand words long. But I will unwrap a few of them. I really liked how the grass was made almost human. The rock had roots which connected to humanlike creatures which in turn connected to the grass. The grass could not be harmed and at some point it turned into these grass humans whose faces were missing and were replaced by

grass. They carried out the cursed rocks' will and carried Becky to it.

Although this was a little disturbing movie, I liked how complex its world had been created and how relationships had some hidden meaning in it. Same as religion and the grass itself. Also Tobin's dog Freddy had a hidden meaning because at some point he was killed but in the next scene he was alive and showed Travis how the grass could be escaped. Also different characters' intentions would need careful consideration because they left many unanswered questions in the air.

**But I got to warn you:
If you are claustrophobic,
do not watch this.**

Personally I liked this movie and I believe that anybody who is interest-

ed in solving complicated mysteries, would enjoy it too. But I got to warn you: If you are claustrophobic, do not watch this. Being trapped in the grass alone with no idea how to get out and having a feeling somebody is watching you will probably give you a panic attack. I liked how the movie succeeded in creating the feeling with different figurative or tell-tale scenes. It used more pictures and hallucinations to create the mood than words and jumpscares. Whispers moving away and towards had also a big impact on the feeling. And all actors were able to create a realistic feeling caused by the events.

All in all I'd rate this movie ten out of ten. I have never before come across a movie which would give as much to think of as this one.

"You can find things but it's easier once they're dead"

Jenna Onkalo 18b



Anne Röss synnyinkotinsa maisemissa Tömäjärvellä.

Iso kemisti poistuu, pikku kemistit jäävät

Vankilaopetusta kehittämässä ja uran alkuvaiheet lukiossa

Opiskelin Helsingin yliopistossa ja asuin kotona Riihimäellä. Joskus 1980 ilmoittauduin kouluvirastoon sijaislistalle ja aloin tehdä lyhyitä sijaisuuksia Riihimäen yläkoulussa ja lukioissa. Sitten Keskusvankilan eräs apulaisjohtaja soitti ja kysyi, menisinkö antamaan matematiikan tukiopetusta eräälle yksin opiskelevalle vangille. Pian sen jälkeen iltakoulut alkoivat järjestää vankiloissa peruskoulu- ja lukio-opetusta, muistaakseni vuodesta 1981. Sain olla Pohjolanrinteen iltalukion rehtorin **Matti Huvisen**

kanssa suunnittelemassa vankilaopetuksen opetussuunnitelmaa ja tuntijakoa samoissa pöydissä vankeinhoidon ja opetustoimen valtakunnallisten johtajien kanssa. Se oli melkoinen mahdollisuus nuorelle ja ihan kokemattomalle opettajanalulle. Siitä alkoi minun reilun elinkautisen mittainen aikani vankilassa opettaen matematiikkaa, kemiaa ja fysiikkaa. Pääsin noiden vuosien aikana osallistumaan myös muun muassa pohjoismaisiin vankilaopetusseminaareihin.

Vankilavuosilta on jäänyt mieleeni tapaus, kun suomalaisen rikosmaailman tunnetuimpiin vankeihin kuulunut, nyt jo edesmennyt, opiskelijani yritti selvittää lukio-opin-

noistaan ja erityisesti matematiikasta. Hän lupasi minulle lahjaksi mahdollisimman kalliin hajuvesipullon, jos hän läpäisisi matematiikan. Hän suoriutui matematiikasta kunnialla ja vapautui myöhemmin vankilasta. Aikanani sain luvatus hajuvesipullon vankilan siviilipalvelusmiehen toimittamana, joskin lahjan alkuperä jäi hieman hämäräksi – pullo oli kallista Chloé-hajuvettä. Tuoksu oli niin voimakas, ettei se tullut käyttöön, mutta mieltä lämmitti, kun opiskelija oli pitänyt sanansa.

Vuonna 1983 aloitin Pohjolanrinteen lukion tuntiopettajana. Opetin kemiaa, lyhyttä sekä pitkää matematiikkaa ja satunnaisesti joitakin fysiikan kursseja sekä yleistä fyysikkaa. Palasin siis samaan taloon, jossa olin itse lukion suorittanut Riihimäen Yhteiskoulussa. Vuonna 1993 sain Riihimäen lukion kemian ja matematiikan lehtorin viran ja yhdistämisen kautta 1994 siirryin Riihimäen lukioon.

”Ei haittaa, jos opiskelija ensimmäisellä tunnilla pikkuisen pelkääkin”

Riihimäellä oli ollut kilpailua kahden lukion välillä ja ajateltiin, että Pohjolanrinteellä oli tiukempi meininki ja kovemmat vaatimukset opiskelijoita kohtaan. Etukäteen pelotti kahden erilaisen kulttuurin yhdistäminen, kun luokit oli päätetty yhdistää. Mielestäni kaksi hankalinta asiaa olivat ne, miten kaksi voimakastahtoista rehtoria löytävät oman paikkansa uudessa kuviossa ja talon suunnaton ahtaus: pahimmillaan kouluun oli ahtautuneena 500 opiskelijaa, minkä vuoksi kaikki luokat olivat aina varattuja ja opettajan työtila oli noin yhden A4-kansion kokoinen pala pöytää. Minusta yhdistäminen kuitenkin sujui paremmin kuin etukäteen pelättiin, opettajat suhtautuivat tilanteeseen hienosti ja olivat hyvässä yhteistyössä toistensa kanssa riippumatta alkuperäisestä koulustaan.

Minun ei yleensä tarvitse pitää erikseen kuria, vaan ote oppilaisiin on tullut minulta luonnostaan. Olen kyllä kiinnittänyt huomiota siihen, miten menen kurssin ensimmäiselle tunnille ja etenkin uuden ykkösten ryhmän ensimmäisen kurssin ensimmäiselle tunnille: en paljon hymyile

ja tuon ilmi, että asiat tehdään niin kuin minä sanon. Ei haittaa, jos opiskelija ensimmäisellä tunnilla pikkuisen pelkääkin — kyllä hän jo seuraavilla viikoilla huomaa, että en ollutkaan niin pelottava kuin miltä aluksi vaikutti.

Minulla on ollut tapana sanoa, että olen iso kemisti ja opiskelijat ovat pikkukemistejä. Yli kymmenen vuotta sitten abiturienteilla oli vielä tapana tehdä opettajista pila- ja muutokuvia penkkareiden yhteydessä. Minä sain paperisen Iso kemisti -nuken, jonka vein vasta nyt pois koululta. Kun olen joutunut lähtemään kesken tunnin kopioimaan, olen sanonut opiskelijoille, että tehkää kiltisti tehtäviä, kun iso kemisti valvoo seinällä.

Arjen haasteista katse tulevaan

Työurani alussa koulussa oli terveydenhoitajan palveluita muistaakseni kahtena päivänä viikossa. ”Oppilashuolto” oli suurin piirtein sitä, että terveydenhoitaja, luokanvalvoja ja rehtori selvittelivät jonkun oppilaan asioita, jos oli tarpeen. Nykyään opiskelijoiden kirjo lukiossa on paljon laajempi kuin urani alussa, ja sen tähden heidän avun tarpeensa on aivan erilainen kuin silloin. Suuret muutokset yhteiskunnassa ja perherakenteissa heijastuvat kouluun ja opiskeluun. Ehkä nykyään tällaisessa tavallisessa lukiossa on enemmän niitä opiskelijoita, joiden paikka olisi jossain muualla.

Suurin osa opiskelijoita on kuitenkin taitavia, innokkaita, mukavia ja hyvin käyttäytyviä nuoria ihmisiä. Heidän kanssaan on ollut ilo työskennellä. Olen aina tolkuttanut opiskelijoilleni, että heillä on lukioaikana elämänsä paras tilaisuus ottaa koulusta irti kaikki, mitä saada voi – ei ole vielä asuntovelkaa eikä itkeviä lapsia kotona. Tämän huomioiden joidenkin opiskeluasenteessa olisi toivomisen varaa. Osa voisi opiskella paljon tehokkaammin eikä mennä 75 kurssin taktiikalla.

Suurimmat haasteet kemian opetuksessa ovat isot ryhmät (jos on yli 30), liian täyteen asiaa buukatut kurssit ja se, että kurssille tullessa joillakin on asenne, että ”minä en osaa tätä ja minä en tarvitse tätä missään, miksi on pakko opiskella”. Vanhalle opettajalle myös digitalisaatio on ollut suuri haaste, ja minun on ollut hyvin hankala oppia uusia menetelmiä ja välineitä. Myönnän, että digivälineet

ovat kuitenkin hyödyllisiä monessa kohdin enkä enää itsekään pärjäisi ilman niitä. Urani alussa kokeet kirjoitettiin kirjoituskoneella vahakselle, josta sitten otettiin sprii-monisteita. Kirjasta voitiin näyttää kuvia episkoopilla, joten onhan nykyään ihan erilaiset mahdollisuudet! Digivälineet ovat nimenomaan välineitä ja eivätkä voi ikinä korvata ihmisten välistä live-vuorovaikutusta. Olen onnellinen, että minun ei tarvitse opettaa nyt koronakriisin aikaan etäkoulussa Zoomin avulla!

Jos saisin palata ajassa takaisinpäin, yrittäisin etsiä vielä monipuolisempia opetus- ja opiskelumenetelmiä, jotta saisin vielä useamman kiinnostumaan luonnontieteistä. Nyt on kuitenkin aika kääntää katse jo tulevaan. Eläkepäivinä olen ajatellut jatkaa töitä maaseutupaikassani, matkustella, tehdä jonkinlaista vapaaehtoistyötä sekä käydä kulttuuririennöissä ja lavatansseissa, kunhan niitä taas joskus järjestetään. Mieheni patistaa minua musiikkiharrastuksen pariin, mihin minulla olisi nyt aikaa ja ehkä lahjojakin. Aiemmin musiikin harrastaminen ei ole ollut mahdollista, sillä luonteelleni ei sovi asioiden tekeminen pienissä pätkissä. Enköhän saa aikani kulumaan!

Tulen kaipaamaan ihmisiä

Olen ollut aina kiinnostunut opiskelijoiden ohjauksesta, opiskelijahuoltotyöstä, tutoritoiminnasta ja ryhmänohjauksesta ja niissä yhteyksissä vuorovaikutuksesta opiskelijoiden kanssa. Parasta on ollut erilaisten ryhmien ryhmänohjaus, koska siinä on aina voinut tutustua paremmin opiskelijoihin ja parhaiten mieleen ovat jääneet ne opiskelijat, joiden kanssa on joutunut puurtamaan enemmän. Erityisesti tutor-leireiltä on hauskoja muistoja. Torsitaamuna mentiin **Karin** kanssa hakemaan kaksi autoa

täyteen ruokaa Keskuskeittiöltä, ajettiin Saloisten leirikukukseen ja siivottiin taloa talven jäljiltä, kunnes opiskelijat tulivat linja-autolla iltapäivällä. Iltagaalassa leikittiin kaikkea mahdollista, ja siellä joutui monta kertaa hokemaan milloin kenellekin: ”Kyllä minä rakastan sinua, mutta juuri nyt en voi hymyillä sinulle.” Siinä tilanteessa oltiin kaikki ihmisiä, ei enää opettajia ja opiskelijoita.

Paras kiitos on se, että joku opiskelija vuosien takaa tulee kadulla vastaan ja iloisesti tervehtii ”vanhaa opettajaa”. Silloin tuntee, että ei ole sellainen ope, joka halutaan unohtaa. Tätä vuorovaikutusta erilaisten opiskelijoiden kanssa tulen kaipaamaan.

Tulen kaipaamaan myös opehuoneen erilaisia ihmisiä ja ilmapiiiriä ja sitä suurta tiedon ja taidon määrää, mikä sinne on keskittynyt. Aina olen kokenut olevani hyväksytty ja ymmärretty ja aina olen saanut apua mihin tahansa pulmaan. Mieleen jäävät monet sattumukset ja kohtaamiset opehuoneessa. Esimerkiksi minulla on edelleen tallessa oranssi pahvimuki, josta lehtori **Kalle Laaksonen** teki minulle muumimukin piirtämällä tussilla muumimamman kylkeen ja puumerkinsä pohjaan.

Olen saanut tehdä monipuolisen ja kiinnostavan työuran. Siihen on mahtunut paljon muutoksia, mutta pysyvää on ollut rakkaus opettamiseen ja hyvät suhteet opiskelijoihin ja opettajiin. Jaksakaa kaikki työssänne. Mikään ei ole arvokkaampaa kuin työskenteleminen toisten ihmisten kanssa jonkin yhteisen päämäärän hyväksi – oppimisen tai opettamisen. Monien erilaisten ihmisten yhteisestä työpanoksesta tulee hyvä lopputulos.

Kiitokset kaikille opiskelijoille, opettajatovereille ja rehtoreille ja koulun muulle henkilökunnalle.

21. huhtikuuta 2020
Anne Röss



Janna Ukonaho 17h, *Kanakukka*, KU4, paperisuikaleet ja maali

” Poikkeusolot”

VALOKUVAUSKURSSILAISTEN TÖITÄ SUOMEN POIKKEUSLAIN JA 5. JAKSON ETÄOPISKELUN AJALTA.



Beeda Mannila 18f, Turvaväli



Beeda Mannila 18f, Iltakaupoilla



Katariina Palonperä 18e, Uudenmaan sulku



Kuva yllä: Metta Ahola 18c, *Maauimala*
 Kuva alla: Anna Miettinen 18f, *Rauha*



Kuva yllä: Emma Kurki 18d
 Kuva alla: Emilia Erkkonen 17h



Beeda Mannila 18f, *Yksinäisyys*

YKSINPUHELUA, RUUTUELÄMÄÄ JA OUTOJA MAUKAISUJA - ETÄOPETUS OPETTAJIEN SILMIN

Etäopetukseen siirtyminen mullisti opiskelijoiden lisäksi myös opettajien elämän. Koko työ ja tapa tehdä töitä piti miettiä uudelleen, päivät venyivät eikä opettajainhuoneesta voinut käydä hakemassa nopeaa neuvoa tai henkistä tukea. Kahvia sentään sai, jos itse keitti. Opiskelijoita tuli ihan oikeasti ikävä, sillä jotain olennaista puuttui koko ajan: aito kontakti ihmisten välillä, jota on mahdoton saada aikaan ruudun välityksellä. Tässä opettajien ajatuksia ja kommentteja etäopetukseen liittyen.



Matteo Pironato 19d, KU2, Kynätuoli

Opiskelijat tulevat ajallaan tunneille (kaksi Zoom-tuntia viikossa) ja näkyvät niminä mustissa palkeissa. Tunnin alkutervehdykset ovat aika yksipuolisia: Huomenta / Good morning - hiljaisuus. Joskus harvoin yksittäinen opiskelija herkeää puhumaan jostain asiasta.

Vaiheessa share screen katsomme kaikki samaa kirjan tekstin tai harjoituksen tai kieliopin näkymää... ja opettaja puhuu itsekseen. Opiskelijat kyllä vastaavat, kun heidän nimensä sanotaan – tosin joskus ei sekään toimi, missä sitten kyseinen opiskelija lieneekään.

Breakout roomeissa työskennellään tosissaan ja hyvin, ainakin useimmissa ryhmissä. Opettajan piipahtaa katsomaan, miten menee, auttaa tarvittaessa ja jatkaa seuraavan ryhmän luokse.

Wilma-viestit kulkevat hyvin. Elämä on nyt ruutuaikaa. Tuoli pöydän päällä on ihan käypä seisomapöytä. Taas jak-saa.

Maarit Jarho

Etäopetuksessa on tullut mietittyä ja annettua soveltavampia ja pohtimista vaativia tehtäviä, mikä on ollut hyvä asia. Opiskelussa on tullut enemmän haastettua opiskelijoita miettimään, miksi kyseisiä asioita opiskellaan. Tuntuu, että laatu on tullut määrän tilalle.

Luulen, että tällainen opiskelu on soveltunut erinomaisesti tavoitehakuisille ja itsekurin omaaville opiskelijoille. Jos nämä ominaisuudet ovat olleet hakusessa, niin tällainen opiskelu on voinut olla raskasta ja ahdistavaa.

Vaikeinta on se, että ei oikein tiedä, miten opiskelijat oppivat ja ottavat vastaan opetuksen. Luokassa on helppo nähdä, jos jokin asia on vaikea tai se ei kiinnosta. Nyt vastapuolet on ehkä vain musta ruutu ja mikki kiinni. Kun kysyy, onko kysyttävää, niin kukaan ei kysy mitään :(

Jarmo Kolehmainen

Kissamme Laku pyrkii mukaan tunneille ja valittaa suureen ääneen, kun heitän hänet pois tietokoneen päältä. Toivottavasti opiskelijat uskovat, että outoja maukaisuja päästää kissa enkä minä etäopetusepätoivoisani.

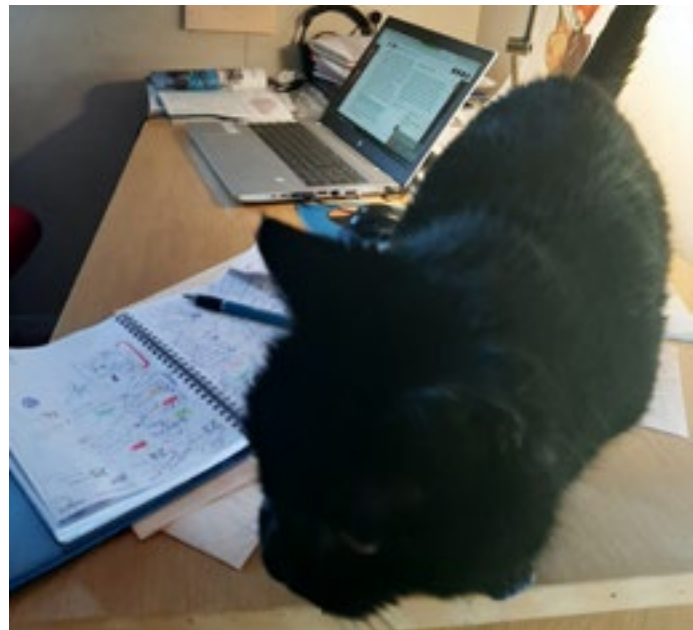
Kristiina Laaksonen

Etäopetuskokemuksista yksi, tämä on aivan ensimmäiseltä Teams-videotunnilta (matematiikka): Eräs tyttö valitti, että opettajan ääni kuului tunnilla liian kovaa ja sitä ei voi säätää. Tyttöparka oli koko tunnin joutunut kuuntelemaan kovaäänistä opettajaa; ei ollut huomannut, että hän voi aivan itse säätää oman koneensa ääniä!

Heini Eveli



Piirustus- ja maalauskurssin tarvikepakettien suunnittelua ennen etäopetusjakson alkua.



Laku-kissa halusi osallistua englannin opetukseen.

KUVISTA ETÄNÄ - VARMA LOIKKA TUNTEMATTOMAAN KUVATAIDEOPETTAJAN MIETTEITÄ ETÄOPISKELUSTA

Samalla kun etäopetukseen siirtyminen lukiossamme varmistui, hiipi mieleeni joukko ikäviä epävarmuustekijöitä. Suurin huolenaiheeni oli, etten voi tarpeeksi hyvin ohjata opiskelijoita kotoa käsin. Toinen seikka oli materiaalit. Mietin, miten ihmeessä saisin piirustus- ja maalauskurssin toteutettua opiskelijoiden kotoa löytyvillä tarvikkeilla. Ja kolmanneksi, miten taata se, etteivät valokuvauskurssin välineet asettaisi opiskelijoita eriarvoiseen asemaan. Siirtyminen etäopiskeleluun tapahtui nopeasti, ja vain muutaman kurssin opiskelija ehti reagoida kotiin lähtöön ja napata keskeneräisiä töitä kotona viimeisteltäväksi sekä ottaa mukaan mahdollisia materiaaleja, savea unohtamatta.

Lähdimme kotiin ja arviointiviikko alkoi melkein heti. Kuvistöitä sekä portfolioa tupsahteli chatti-kenttiin, viesteihin, Itsiin, Whatsppiin, sähköpostiin ja Officeen jakoon. Alkuun kommunikoimme todellakin Whatsapp-viestein

opetusteknologian takkuilla. Minä valmistauduin seuraavan jakson haasteisiin ja palasin vähän väliä lukiolle etsimään kuvisluokasta materiaaleja opetukseen ja opiskelijoille. Keräsin myös kolmekymmentä materiaalikassia papereineen ja piirtiminen varmuuden vuoksi niin täyteen, että tarvikkeet riittäisivät tarvittaessa kevään loppuun asti.

HYPPY SYVÄÄN PÄÄHÄN

Ensimmäiset kaksi viikkoa tein töitä kellon ympäri, sillä pelkäsin, että opiskelijat jäävät liiaksi tehtävien kanssa oman onnensa nojaan. Samalla kun arvioin edellisiä töitä, lajitelin, annoin kirjallista palautetta, ohjasin keskeneräisiä töitä milloin minnekin saapuvien kuvien perusteella, annoin arvosanoja, etsin puuttuvia töitä, pyytelin tekemään valmiiksi, ohjeistin, opiskelin Zoomia ja Teamsia ja valmistelin tulevia kursseja. Ja silti tuntui, etten saa mitään aikaiseksi.

Vaikka yritin kaiken, minulla oli kuitenkin uuden tehtävän antamisen jälkeen epämääräinen tunne, että heitin opiskelijat altaan syvään päähän, ajatuksella ”uikaa jos osaatte!” Mutta osasivathan he. Olen saanut yllättyä kerta toisensa jälkeen liitetiedostoja avatessani, miten upeita töitä opiskelijat tekevät. Ja mieleni valtasi kuvisopettajalle tunnusomainen onnistumisen riemu. Antamaani palautetta oli todella otettu vastaan ja työt edistyivät.

UUDEN MATERIAALIN JA OMIEN TEHTÄVIEN TEKEMINEN

Etätuntien video-opetuksen pito oli ihan mukavaakin, vaikka tunteja piti valmistella paljon enemmän kuin ennen. Vanhat rutiinit saivat nyt kyytiä koska havainnollistamistilanne oli täysin erilainen kuin kuvisluokassa. Valmistelin tuleviin kursseihin pikkuisia havainnevideoita ja kuvasarjoja luokkaopetuksen korvikkeeksi. Huomasin palaavani opetuksessani opettajan urani alkupisteeseen, jolloin tein itse ensin kaikki tehtävät.

TIUKKUUS JA RYHTI PUREE TÄÄLLÄKIN

Opin ryhdyttämään palautetuntien avulla opiskelijoiden aikatauluja, mutta halusin kuitenkin antaa heille mahdolli-

suuden itse rytmittää taiteellisen tekemisensä. Vastuuta ja vapautta ja sellaisessa suhteessa, että innokkaimmilla riitti koko ajan puuhaa, mutta sopivasti pakollisia välietappeja, että vasta viime tipan tekijätkin pysyvät kyydissä.

Koen suoriutuvani etäopetuksesta ihan hyvin, koska jaksoni oli opetuksellisesti kevyt. Ja vaikka kotona kolme muutakin etätyöläistä aiheuttivat työnteolleni omat haasteensa, nettiyhteyksien riittävydestä ja ruoanlaittovuoroista lähtien, olen pystynyt antamaan opiskelijoille parhaani ja onnekseni pysynyt terveenä. Selailin kuitenkin haikeana kuvia koulumme tapahtumista vuosikertomusta tehdessäni ja muistin, miten välitöntä ja iloista lukion arki on.

Toivon sydämestäni saavani syksyllä nähdä taas opiskelijoiden työskentelyä ja kuvistöitä ihka aitoina teoksina ja hypistellä niiden materiaalia käsissäni. Huomaan kai-paavani aivan tavallisia vuorovaikutustilanteita, opettajanhuoneen naurunremakoita ja opiskelijoista huokuvaa suunnatonta positiivista energiaa.

Liina Arpalahti



Kuvataidekurssin opetusmateriaalin tekemistä ihmisen mittasuhteiden hahmottamiseen.



Menni Suominen etäopiskelutilanteessa. Käytössä on sähköisten välineiden lisäksi myös oppikirja.

Kuva viereisellä sivulla: Mennin kuvataidetyö tekeillä.

IHANA KAMALA ETÄOPISKELU OPIKELIJAN AJATUKSIA ETÄOPISKELUSTA

Aluksi etäopiskelu tuntui raskaalta. Kun kuitenkin vähän suhteuttaa asioita, ymmärtää omien murheiden olevan aika pikkuisia. Kotona opiskelulla on puolensa. Se harmittaa, kun ei pääse kuuntelemaan itseä kiinnostavien kurssien opetusta. Videoyhteys ei ole sama asia. Hyvällä opetuksella kun on niin iso merkitys omaan motivaatioon ja oppimiseen. Joissain aineissa itsenäinen opiskelu on ollut haastavaa, osa pakollisista kursseista on vähän tökkinyt. Kotona on vaikeampaa pitää mielenkiinto olennaisessa. Tekemistä ja tehtävää tulee kaikkialta ja koko ajan, niinpä itsekuria ja pitkää pinnaa on kyllä tarvittu. On pitänyt luoda uusia rutiineja ja tapoja pitää ajatukset järjestyksessä. Tykkään nousta ylös aikaisin, silloin päivästä saa aina vähemmän enemmän itselleen. Silti ne kuluvat hurjan nopeasti, välillä ajantaju katoaa kokonaan.

Etäopiskelujakso on ollut monella tapaa opettavainen kokemus. Vaikka on ollut paljon tekemistä, on myös ollut aikaa kääntyä sisäänpäin ja keskittyä asioihin, joista saa voimaa ja iloa. Nyt kun etäopiskeluun on tottunut, ei se kuitenkaan ole sen hassumpaa. Kotona pääsee uppoutumaan opiskeluun kunnolla sekä syventymään siihen, mikä milloinkin huvittaa. Voi edetä enemmän omaan vauhtiin. On ollut kiva välillä tehdä tehtäviä vaikka pihakuistilla, siinä mielessä itsenäinen opiskelu on rennompaa. Aikaa on omille harrastuksille löytynyt ehkä enemmän kuin normaalisti, mikä on tuonut inspiraatiota ja hyvää oloa päiviin. Kavereiden näkeminen on auttanut parhaiten jaksamaan, kavereita olen kaikkein eniten kaivannut. Kaipaen koulun käytävillä juttelua ja niitä tuttuja, joita tapaan vain koulussa. Kaipaen myös sitä, että voisi ihan vaan antaa kaverille vaikka halin.

Kaikesta huolimatta sanoisin, että etäopiskelu on tavallaan ollut ihan tervetullutta vaihtelua tavallisen arjen

rinnalle, vaikka toivon tietenkin tilanteen palaavan mahdollisimman pian normaaliin. Toivottavasti osaisimme tämän kokemuksen ansiosta jatkossa taas arvostaa tavallisia koulupäiviämme enemmän ja huomioida toisiamme paremmin. Ihan pienikin asia voi saada toiselle, ja samalla itselle, iloisen mielen. Pienet asiat muuttavat maailman. Kuviskurssitkin onnistuivat kotona. Mediakurssi, taidehistoria sekä piirustus- ja maalauskurssi - nämä olivat oivaa vastapainoa lukuaineille, joiden opiskelu on kotona ollut ajoittain vähän yksitoikkoista.

Kuvisopettaja **Liina** kokosi kurssilaisilleen materiaalikassit, ja ohjeistukset töihin saatiin videoyhteyden kautta. Videon välityksellä saatiin myös katsella muiden kurssilaisien tekemisiä ja palautetta omista töistä. Itse pistin näppäränä tyhjälle pöydälle pystyyn ”kuvisluokan”, johon oli aina helppo palata jatkamaan kesken jääneitä hommia. Jopa savityön muovailuvaiheen sain viimeisteltyä kotona. Portfolioon ja valmiiden töiden itsearvioimiseen kului paljon aikaa, mutta niitä oli ihan hauska koota kasaan. Töiden aloittaminen tuntuu välillä vaikealta, mutta kun löytää oikean mielentilan ja kuvisvaihe napsahtaa päälle, voisi tehdä viikkoja vaikka koko päivän.

Kuvis ei sinänsä ole tuntunut edes koululta, tykkäänhän muutenkin tehdä kotona sen tyyliä juttuja. Kuvis on ollut jopa terapeutista, se ei ole aina niin vakavaa. Materiaalien käyttö kuvistöissä on osaltani ollut monipuolisempaa kuin koulussa, mikä on ollut erityisen hauskaa. Hyödynsin paljon kierrätysmateriaaleja, kuten pakkauspahveja, paperikasseja, vanhoja tietokirjoja, prässättyjä kukkia ja kompostista pelastettuja sipulikukkia. Sekatekniikka on suosikkini!

Menni Suominen 18c



Aukeaman tunnemuotokuvien tekijät ovat vasemmalta **Iida Jokinen 18e**, **Tuuli Malinen 18b**, **Nikita Raval 18d**, **Jutta Kivelä 18d** ja **Elina Talikka 18e**.

Miten etäopiskelu voi vaikuttaa lukiolaisen psyykkisiin, fyysisiin ja sosiaalisiin toimintoihin?

Ihmisen toimintaa on mahdollista tarkastella psyykkisestä, fyysisestä ja sosiaalisesta näkökulmasta. Psyykkisellä tasolla tarkoitetaan kognitiivisia toimintoja (eli tiedonkäsittelyä, tarkkaavaisuutta, havainnointia jne.), emootioita eli tunteita ja motivaatiota. Fyysiselle tasolle taas kuuluvat kehoon liittyvät tekijät, kuten aivojen ja hermoston toiminta, geenien vaikutus ja evoluutio. Sosiaalista tasoa ovat puolestaan mm. ihmissuhteet ja ryhmien toiminta. Jokaisella näistä tekijöistä on vaikutusta lukiolaisen etäopiskeluun, ja opiskeluun ylipäänsä.

Tarkkaavaisuus ja kokonaisuuksien hallinta

Psyykkisellä tasolla etäopiskelulla on useita vaikutuksia lukiolaisen oppimiseen. Suurin etäopiskelun kognitiiviselle toiminnalle aiheuttama haaste

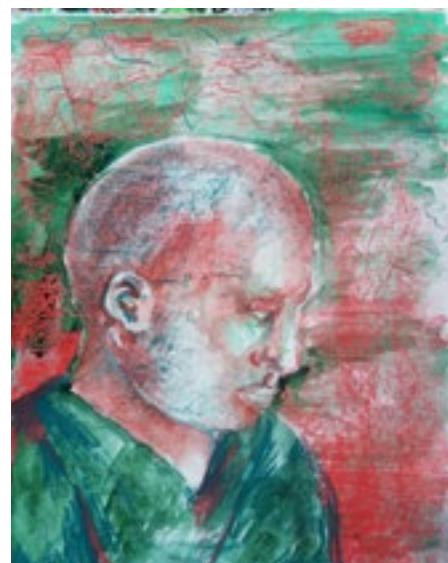


on todennäköisesti tarkkaavaisuuden keskittäminen olennaiseen. Lisäksi suurien kokonaisuuksien hahmottaminen voi hankaloitua, kun tarjolla ei ole tunnilla käytyä materiaalia.

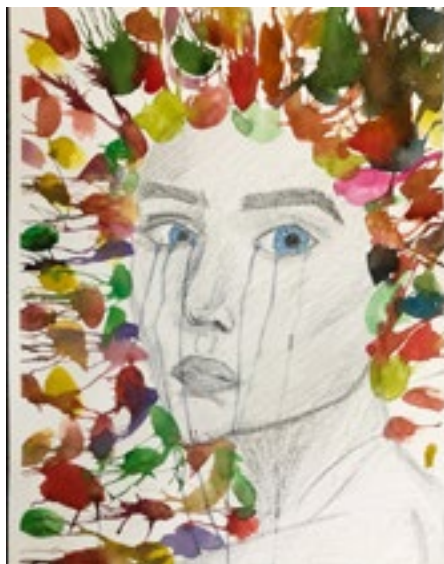
Tunteet ja motivaatio

Etäopiskelu voi herättää opiskelijassa monenlaisia tunteita. Osa kokee etäopiskelun lähinnä ahdistavana ja stressaavana, toisille etäopiskelu tuntuu taas mukavalta. Etäopiskelun herättämät emootiot vaikuttavat taas moniin asioihin, kuten esimerkiksi mielialaan, motivaatioon ja kognitiivisen toiminnan tehokkuuteen (esim. jos kaikki energia menee etäopiskelun antamasta työtaakasta murehtimiseen, voi olla, että oppiminen vaikeutuu ja tarkkaavaisuus herpaantuu).

Etäopiskelu vaikuttaa opiskelumotivaatioon suuresti. Motivaatio voidaan jakaa sisäiseen ja ulkoiseen mo-



tivaatioon. Ulkoisesta motivaatiosta puhuttaessa tarkoitetaan motivaatiota, joka syntyy, kun tietyn toiminnan avulla saavutetaan jokin palkkio tai vältetään rangaistus. Ulkoista motivaatiota säätelevät opiskelun tapauksessa usein vanhemmat tai opettaja: esimerkiksi heidän hyväksyntänsä voidaan haluta säilyttää. Tällä on suuri vaikutus etäopiskelussa, sillä mm. opettajan kanssa ei tällöin olla yhtä paljon vuorovaikutuksessa kuin muutoin. Sisäisellä motivaatiolla taas tarkoitetaan toimintaa, jota tehdään siksi, että se koetaan joko mukavaksi tai itsessään merkitykselliseksi ja tärkeäksi. Etäopiskelu voi joko nostaa tai laskea sisäistä motivaatiota. Sisäinen motivaatio nousee ensisijaisesti kolmesta tekijästä: autonomian eli itsemääräämisen tunteesta, pätevyyden tunteista ja yhteenkuuluvuuden tunteesta muiden kanssa. Etäopiskelu lisää yksilön mahdollisuutta vaikuttaa



asettamiinsa tavoitteisiin ja tapoihin, joilla hän toimii niiden saavuttamiseksi. Etäopiskelu lisää siis yksilön autonomian tunteita ja voi siten kasvattaa sisäistä motivaatiota. Toisaalta etäopiskelu laskee yhteenkuuluvuuden tunnetta muiden opiskelijoiden kanssa, eihän muihin opiskelijoihin olla etäopiskelussa juuri minkäänlaisessa yhteydessä. Tämä puolestaan laskee sisäistä motivaatiota.

Biologinen taso toiminnanohjaajana

Biologisen tason vaikutukset etäopiskeluun näkyvät todennäköisesti parhaiten siinä miten yksilö kykenee esim. säätelemään etäopiskelussa oppimistaan ja ajankäyttöään. Näihin vaikuttaa erityisesti otsalohkon toiminta: se säätelee mm. kykyä suunnitella asioita etukäteen sekä säädellä hetken mielitekoja ja käyttäytymistä – eli toiminnanoh-

jausta. Tällä on etäopiskelussa valtava merkitys, sillä etätyötä tehdessä ympärillä on huomattavasti enemmän tarkkaavaisuutta opiskelusta harhauttavia tekijöitä kuin luokkatilassa.

Ihminen on sosiaalinen eläin

Sosiaalisella tasolla etäopiskelu vaikuttaa mm. sisäiseen motivaatioon ja yhteenkuuluvuuden tunteisiin. Etäopiskelu voi vaikuttaa myös mielialoihin. ”Ihminen on sosiaalinen eläin”, eli ihmiselle on välttämätöntä ja ominaista elää ihmisten muodostamassa yhteisössä. Ihmisellä on perustava tarve muodostaa ainakin joitain kestäviä ja merkityksellisiä ihmissuhteita. Ilmiöstä käytetään nimitystä liittymisen tarve, ja se on osa ihmisen perustavaa sosiaalisuutta. Etäopiskelun myötä opiskelijan kanssakäyminen hänen ikätovereiden kanssa vähenee,

mikä voi nostattaa tunteuksia yksinäisyydestä ja hämmentyneisyydestä sekä eksyneestä olost.

Kaiken kaikkiaan etäopiskelulla on siis useita vaikutuksia, osa melko huonoja ja osa ihan hyviä. Itseäni esimerkkinä käyttäen voin kuitenkin todeta, että omakohtainen kokemukseni etäopiskelusta on ollut melko positiivinen. On ihanaa, kun saa itse valita opiskelumenetelmiään vähän vapaammin ja vaikuttaa itse omaan opiskeluun. Toisaalta on ollut rankkaa yrittää säädellä ulkoisia tekijöitä, selvittää työmääristä ja stressistä sekä keskittyä. Ja lisäksi alkaahan tässä tuntee olonsa jo melko eristyneeksi. Kaiken kaikkiaan sanoisin etäopiskelun olevan välillä ihan virkistävääkin vaihtelua, mutta pidemmällä aikavälillä se voi kyllä käydä melko raskaaksi.

Pirit Paadar 19e

Kevään ylioppilaat

Riihimäen lukiosta valmistui tänä keväänä 120 uutta ylioppilasta. Riihimäen lukion ja aikuislukion lakkiaiset siirtyivät suositusten mukaan pidettäväksi syksyllä. Lukion päättötodistukset ja ylioppilastutkintotodistukset jaettiin keväällä valmistuville, jolloin abiturientit hakivat todistuksensa lukiolta. Ylioppilaat lakitettiin Zoomin kautta. Lämpimät onnittelut kaikille valmistuville!





Anssi Tuulenmäki luennoi luovasta prosessista ja InnoTETin ideasta.

Lukuvuoden vierailijat

Syyskuun ensimmäisellä viikolla järjestettiin yrittäjyysviikko, jonka aikana Laurean P2P-linjan opiskelijatiimi **Emmi Järvinen, Sonja Leppänen, Anselmi Nousiainen, Tiia Nuutinen, Suvi Rinne, Minttu Uurinmäki** ja ura- ja rekrytointipalvelujen suunnittelija **Sanna Eronen** Laureasta Tikkurilasta opastivat ykkösiä videoCV:n saloihin. Teemana oli rekrytointi- ja työnhakuvalmiuksen kehittäminen. Toisen vuosikurssin opiskelijoille uratarinansa kertoivat yrittäjät **Heli Lähteenmäki, Tiina Siika, Emmi Sköld, Harri Frankberg** ja **Bianca Hösli**. Yrittäjyysviikon jatkoksi 13.9. työelämätaitojen valmentajat **Tiina Latikka** (Riihimäki) ja **David Rahman** (Lontoo) luennoivat ja keskusteluttivat aiheesta Motivaatio ei yksin riitä, tarvitaan syvempi ymmärrys, jotta voi menestyä!

Syyslukukaudella opettajia koulutettiin useaan otteeseen. Rilu liikkeessä-hankkeen mahdollisuuksiin syvennyttiin **Kaisa Kosken** johdattelmina. InnoTETin ideaan puoles-

taan tutustuttiin **Anssi Tuulenmäen** opastuksella 9.10. 3.Tulevaisuus-koulutusta oli 30.10., jolloin **Hanna Häppölä**n ohjaamin harjoituksin ja keskusteluin selätettiin stressiä.

Kaupunginjohtaja **Sami Sulkko** ja seitsemän kaupunginvaltuutettua, **Eija Aittola, Lauri Jormanainen, Kari-Veli Lehtonen, Matti Liimatainen, Miia Nahkuri, Tessa Saarinen** ja **Marja Tarkkonen** tutustuivat 8.10. lukiolaisen koulupäivään.

Ensimmäisellä vuosikurssilla 3. jakso alkoi yhteistyössä HUSin palvelusuunnittelija **Riku Sutisen** ja vapaaehtoisten organisoimalla turvallisuuspäivällä. Toiminnallisten rastipisteiden teemat olivat katuturvallisuus, otteesta irtottautuminen ja uhkaavat tilanteet, some-kiusaaminen rikoslain silmin, alkusammutusharjoitus, tietoturvallisuus ja identiteetinsuoja netissä sekä ensiapu.



Kaupunginjohtaja **Sami Sulkko** ja seitsemän kaupunginvaltuutettua, **Eija Aittola**, **Lauri Jormanainen**, **Kari-Veli Lehtonen**, **Matti Liimatainen**, **Miia Nahkuri**, **Tessa Saarinen** ja **Marja Tarkkonen** sekä tutorit.



Turvallisuuspäivän toiminnallisten rastipisteiden alkusammutusharjoitus lukion pihalla.

Abeille ja ensimmäistä kertaa myös toisen vuosikurssin opiskelijoille järjestettiin 19.12. korkeakouluopintojen infopäivä. Esittelijöinä olivat pääosin entiset opiskelijamme. Organisaatiopsykologi ja työyhteisövalmentaja **Jaakko Sahimaa** luennoi toisen vuosikurssin opiskelijoille ja kotiväen illassa heidän huoltajilleen 22.1. teemanaan merkityksellisyys elämässä ja työssä, oman polun löytäminen.

Tulevaisuuspäivän 2.3. Vanhassa salissa järjestettyä paneelikeskustelua seurasivat ykkösvuosikurssin opiskelijat, jotka olivat myös laatineet etukäteen kysymyksiä ilmastomuutoksen ja ruuantuotannon yhteydestä. Niihin vastasivat asiantuntijat erikoistutkija **Juha-Matti Katajajuuri** Lukesta, kehityspäällikkö **Tuuli Hakala** Valiolta sekä laatusuunnittelija **Hannele Toukola** ja aluepäällikkö **Susanna Vuorinen**, Palmia Foodsista.

HAMKin kestävän kehityksen opiskelijoiden **Jere Liukkonen**, **Teea Heleniuksen**, **Arttu Hallbergin** ja **Marco Orpana** sekä opinto-ohjaaja **Tarja Koskisen** kanssa yhteistyössä toteutettu päivä tuotti kakkosille työpajoja: Sinustako ympäristösuunnittelija?, Sertifikaattien jännittävä maailma, Murhamysteeri, Menu 2050, Totta vai trumppia? sekä Autiosaari, jonka ideana oli pohtia, minkälaisia tavaroita opiskelijat ottaisivat autiosaarelle mukaan ja mikä on jokaisen oma roolinsa kulutuksemme loppumattomassa kierteessä. Näiden lisäksi oppitunneilla on käynyt vierailijoita paikanpäällä ja virtuaalisesti.

Koska 17.3. siirryttiin etäopetukseen, kaikki loppukeväälle suunnitellut luennot ja muut tapahtumat jouduttiin peruuttamaan.

Ulla Korpinen



Opiskelijakunnan hallituksen pj. **Essi Armisen** tervehdys uusille ylioppilaille.



Ylioppilasjuhla 29.8.2020



Ylioppilas **Jessika Pullisen** tanssiesitys



Ylioppilaan vanhempien puheen piti **Jussi Savola**.



Uusi ylioppilas **Senja Tertsunen**.



Ylioppilaat laskivat ruusut sankarihaudalle.



Ylioppilaiden ryhmäkuvat 29.8.2020



Ylioppilaat: ryhmä 17a



Ylioppilaat: ryhmä 17b



Ylioppilaat: ryhmä 17c



Ylioppilaat: ryhmä 17d



Ylioppilaat: ryhmä 17e



Ylioppilaat: ryhmä 17f



Aikuislukio

OPINTORYHMÄT JA RYHMÄNOHJAAJAT



Aida Lietzén 18b, *Tunnemuotokuva*, KU7

19A Hokkanen Kirsti

Baldschun Tilman
Hakovuori Toni
Hapulahti Asta
Hinkkanen Roope
Huhdanpää Rita
Johansen Joella
Jokela Annika
Kauppinen Miika
Kiviranta Pauli
Kiza Yvonne
Korkka Ella
Kortström Brita
Kotaviita Ida-Roosa
Lehtiniemi Santeri
Lindholm Elsa-Maria
Lyytinen Aaro
Manninen Eerika
Markkanen Jaaron
Myyryläinen Mikko
Okkolin Lauri
Paakkola Miro
Parikka Pihla

Pennala Jasmin
Pääskynen Iines
Raunisalo Jemina
Saarela Netta
Thinchaturat Atitaya
Vainio Anni
Viljanen Veera

19B Muumäki Heidi

Aaltonen Peppi
Ahoniemi Vilma
Ailio Mio
Alberding Rieke
Hartikainen Elias
Kaikkonen Jemina
Karjalainen Teemu
Kataja Nea
Kauppinen Katariina
Kitinoja Reetta
Latvala Sofia
Malinen Heidi
Manninen Oona
Numminen Saana

Riento Tuomas
Ropponen Jussi
Rosendahl Manu
Räikkönen Pinja-Emilia
Saarentausta Pinja
Salmi Sini
Salonen Otto
Silvennoinen Enni
Sutinen Eelis
Thurén Lassi
Toijonen Sampo
Vainionpää Santeri
Vesamäki Elias
Äikäs Miia

19C Nurmela Minna

Alanko Aleks
Haavisto Laura
Hellberg Ronja
Inkeroinen Venla
Jahkonen Miko
Jokimies Katariina
Juhola Henna
Järvinen Eevi
Kindt Milla
Kivistö Kaisa
Laasonen Milja
Lyytimäki Lumi
Malmiala Sofia
Mikkola Kasper
Muikku Verna
Naturen Aleksis
Nordström Jesu
Peltola Eeva
Puolanne Aatu
Riihimaa Saana
Ruotsalainen Veikka
Sandell Adam
Savola Anselmi
Tauru Aada
Trendafilov Janika
Vallioniemi Nea
Varis Aino
Vuori Aino-Lotta

19D Arpalahti Liina

Avea Maija
Confalone Stefano
Ekholm Niklas
Halmetoja Iisa
Heikkilä Samu
Hilka Minka
Hirvelä Ilkka
Honkonen Hanna
Hyvönen Helmi
Inkinen Saara
Juurinen Toni
Kenttämies Walter
Korhonen Henna
Kuikka Patrik
Laitinen Anna
Luokkakallio Milja
Penttilä Milla
Pikkarainen Petra
Pironato Matteo
Rasinmäki Aapo
Ruokonen Emmi
Salin Noora
Shkolny Petri
Tertsunen Saana
Thurén Ada
Vasku Verner
Vastela Fanni
Viitamäki Reea
Yksjärvi Netta

19E Valovirta Eero

Ali-Hokka Eevi
Hirvonen Nea
Huttunen Leevi
Härkönen Eemeli
Kallio Venni
Koskimies Valto
Kostjukova Roosa
Kristo Julia
Kuivaniemi Atte
Laakso Simo
Lahtinen Kasper

Lindstedt Jemina
 Lähteenmäki Olivia
 Nissinen Veera
 Nousiainen Senni
 Paadar Pirit
 Paunonen Elina
 Salonen Lyydia
 Sauramäki Eemeli
 Seppä Kalle
 Sipilä Huuko
 Tanskanen Emilia
 Typpö Siiri
 Vaajakorpi Jassi
 Varis Juho
 Vastela Teemu
 Viitamäki Jade
 Viitanen Arttu

19F Virtanen Antti

Aarnio Tiia
 Aarresuo Emmi
 Ahava Verna
 Arvola Oskari
 Grönqvist Veera
 Hämäläinen Pihla
 Järvinen Perttu
 Koivu Enni
 Korpinen Liina
 Kuutti Jenny
 Laine Oona
 Liukkonen Ella
 Maunula Tea
 Moloney Miika
 Männistö Olavi
 Onkalo Jani
 Pasma Aida
 Pirttilahti Riikka
 Pirttivaara Eemeli
 Rauhala Jani
 Roivas Lisa
 Saari Netta
 Salonen Sointu
 Savulahti Ville
 Sentürk Aleya
 Valo Oskari
 Viljamaa Tuomas
 Warséll Eemeli



Eevi Järvinen 19c, peiteväri ja liitu

18A Kolehmainen Jarmo

Alastalo Jussi
Hakuni Viivi
Herttua Leevi
Honkonen Tuomo
Jalonen Veini
Jankuj Rëka
Koistinen Juho
Kosamo Mikko
Lehkonen Iida
Levänen Juha
Lähteenmäki Eemil
Nikko Pipsa
Niskala Jenny
Ovaskainen Iida
Paju Elliina
Paunonen Johanna
Pohjanlehto Janina
Pulkkinen Alma
Pyhähuhta Sanni
Räty Annika
Testiopiskelija Tellervo
Testiopiskelija Teuvo
Tiira Kaisla
Toikkanen Emmi
Uotila Akseli
Voutilainen Aatu
Välimäki Vilja

18B Ihalainen Anna

Aaltonen Neea
Allred Jeremiah
Antas Aarne
Arminen Lotta
Brusin Juho
Hatakka Silja
Hukkanen Elina
Hägglund Alex
Karppinen Perttu
Kemppi Rosa
Laatikainen Antton
Lautala Tommi
Lietzén Aida
Lindberg Venni

Malinen Tuuli
Mattila Julia
Miettunen Juudit
Mäenpää Ada
Männistö Markus
Nylund Milja
Onkalo Jenna
Paunonen Kristofer
Pohjanlehto Jasmin
Saari Noora
Seppälä Anniina
Sivonen Lilli
Turunen Joona
Uurtamo Arttu
Varis Laura

18C Väyrynen Tatu

Ahola Metta
Hiltunen Riia
Hutri Eveliina
Hätönen Jere
Kalliokoski Jeremias
Kiventöyry Riina
Koistinen Helmi
Koivisto Juha
Korpisaari Seela
Kotirinta Kasper
Kuurinmaa Kira
Levelä Amalia
Liikanen Arttu
Linnapaasi Joel
Luukkala Viivi
Mäenpää Jussi
Nyström Pinja
Paasonen Ada
Paavola Olivia
Perttula Niko
Raivio Felix
Riihelä Kasimir
Sokka Maria
Suominen Menni
Suonpää Jenna
Typpö Senja
Varis Iida
Vatjus Joona



Kristiina Tchelombitko 18d, KU7, akvarelli

Menni Suominen 18c,
Sipulit, KU7 akvarelli



18D Heidi Turunen

Ekman Lotta
Eloranta Emmi
Frilander Eetu
Jeskanen Pyry
Jokimies Henriikka
Joutsu Maija
Jouttela Henna
Juurinen Nina
Kaakinen Anna-Riina
Kaitero Juho
Katajaroutio Anna-Sofia
Kivelä Jutta
Kurki Emma
Kytöheimo Kia
Leino Auroora
Myllykoski Seidi
Myllylä Elsa
Niinivaara Nella
Pönni Joonas
Rantanen Atte

Ravalt Nikita
Saarinen Elias
Salonen Ville
Sarkeala Kaarlo
Tchelombitko Kristiina
Valta Maisa

18E Komonen Tuomo

Ali-Hokka Ville
Aro Aino
Divenuto Daphne
Haaranen Emilia
Halme Tiia
Halmetoja Joonas
Hautakoski Anna-Riikka
Heikkinen Vilho
Heikkurinen Alina
Heino Oona
Hellevaara Ronja
Hurme Lotta
Häsä Mona

Ihajarvi Anni
Ingalsuo Selina
Jokinen Iida
Keippilä Viivi
Koivu Laura
Kuivaniemi Lotta
Lukkaroinen Tino
Ojanen Topias
Pajari Mikael
Palonperä Katariina
Rautainen Salla
Ropo Samu
Salminen Siiri
Seppänen Camilla
Talikka Elina
Uhlback Noomi

18F Rajamaa Timo

Aarnio Eveliina
Arminen Essi
Evelä Maria

Grönroos Laura
Hiltunen Veera
Holopainen Pihla
Jormanainen Peter
Jämsä Ida
Luostari Aapo
Mannila Beeda
Megyaszi Sofia
Miettinen Anna
Nurmivaara Jenna
Nuutinen Vilho
Palmu Milla
Paloheimo Veera
Salo Ville
Seppänen Eetu
Sipilä Matias
Teräväinen Viivi
Tiainen Lassi
Toijonen Pilvi
Turunen Kasperi
Töhönen Viljami
Zetterman Elmeri

17A Jukarainen Kari ja Rössi Anne

Aarnio Riku
Asikainen Waltteri
Bitter Veikka
Hiltunen Vilma
Honkonen Valentin
Kuismin Milja
Laakso Anette
Laakso Emma
Lehto Arttu
Lehtonen Nanna
Mattila Eveliina
Myllärinen Luukas
Ojanen Laura
Ojennus Liisa
Penttinen Nea
Peurala Maija
Porkka Sulo
Pullinen Jessika
Reunanen Minttu
Rönkä Akseli
Salo Valter
Salonen Eetu
Seppä Konsta

17B Kervinen Tuomas

Aaltonen Sara
Fyrqvist Maisa
Halme Jussi
Holopainen Eelis
Kauppinen Joona
Kitinoja Martta
Kivimäki Emma
Kuruhila Aino
Kuurinmaa Veera
Lindelöf Emilia
Luostari Juuso
Mattila Siiri
Pekonen Väinö
Piiponniemi Tami
Putkonen Riku
Ropo Nelli
Sauramäki Rebekka
Savola Viljami
Tertsunen Senja
Tilli Tea
Tukiainen Eevi

17C Lamberg Pauliina

Aho Emma
Ahola Paavo
Apell Riina
Bagge Lauri
Heikkinen Mette
Hämäläinen Pinja
Jalonen Oona
Jussila Noona
Korhonen Iida
Korjula Elias
Koskinen Siiri
Känsälä Veera
Lasmio Atte
Meronen Ruusu
Montonen Jonna
Mäkikangas Nikolas
Onikki Samu
Ruuskanen Jere
Savinen Santeri
Siltanen Henri
Tauru Joona
Varis Venla
Vasku Viljami
Wilenius Teresa

17D Körkkö Niina

Ahava Taika
Halme Joonas
Ketonen Aino
Koistinen Jaakko
Laine Aku
Laurila Ano
Loitokari Veera
Lumminen Sakari
Luokkanen Riikka
Pihkala Riku
Puhakka Ruusu
Rästas Henri
Saarinen Wilma
Salonen Aliisa
Siidorow Mikael
Sorvari Tatu
Tauriainen Olli
Toivonen Sofia
Typpö Elsa



Markus Männistö 18b, KU7, akvarelli

17E Eveli Heini

Duong Kimi
Hedman Nea
Heino Aleksi
Hämäläinen Emilia
Itäaho Saara
Järveläinen Lauri
Koskimäki Laura
Kovanen Jami
Kukkonen Niko
Laakso Kalle
Leppänen Nana
Lindholm Joonatan
Nurminen Tuomas
Pikkarainen Pinja
Puurunen Tomi
Ronkainen Sonja
Ropponen Lauri
Salonen Mikko
Siivonen Onni

17F Laaksonen Kalle

Aarnio Emilia
Halmesmäki Eemeli
Hirvonen Jesse
Inkinen Saku
Kiiski Riia
Korpisaari Maria
Louhelainen Janita
Miettinen Henna

Moloney Kian
Niemi Amanda
Niinimäki Saska
Peltola Ukko
Pennala Jemina
Pilvilä Emily
Rauhala Tatu
Räisänen Minja
Salonen Runo
Suomenniemi Eeva
Talvinen Joni
Tani Einari

17H Korpinen Ulla

Erkkonen Emilia
Kataja Juulia
Lappi Reeta
Riekkinen Matias
Ristiniemi Joona
Ruottu Aino
Snellman Lauri
Sorsa Aino
Tran Jenna
Tuominen Ronja
Ukonaho Janna

16H Korpinen Ulla

Kaur Kulvir
Rauhala Oona
Vihanto Mesi

Riihimäen lukion opettajat ja henkilökunta

Jukarainen Kari, rehtori, RU
Korpinen Ulla, apulaisrehtori, UE, FI, PS, ET
Arpalahti Liina, KU
Boman Rosa, RU
Eveli Heini, MA, AT
Hokkanen Kirsti, PS,US,FI
Ihalainen Anna, BI, GE
Jarho Maarit, EN, RA
Jarho Elina, EN
Juntunen Tuija, RU, VE
Kaakinen Ari, HY
Kantola Anna, KE, MA
Kervinen Tuomas, ÄI
Kolehmainen Jarmo, HY
Komonen Tuomo, MU
Koskinen Maarit, ÄI, S2
Kuosa Juha, FY, MA
Körkkö Niina, RU, SA
Laaksonen Kalle, EN, RU
Laaksonen Kristiina, EN
Lamberg Pauliina, RA, ES
Liljeroos Christian, HY
Löfberg Erkki, ÄI
Modig Päivi, OPO
Muumäki Heidi, RU,SA
Nurmela Minna, FY, MA
Nurmesniemi Tuija, RU, VE
Parviainen Markus, ROB
Päres-Schulman Leena, ÄI
Rajamaa Timo, HY
Rönnkvist Juhana TEA
Rössi Anne KE, MA
Savonmäki Sirkka, BI, GE
Siekkinen Akseli, KE, MA, ROB
Suomalainen Jari MA, FY
Taipale Sanna, erityisopettaja
Turunen Heidi LI, TE
Valovirta Eero LI, TE
Viitanen Reetta ROB
Virta Henna, OPO
Virtanen Antti MA, AT
Väyrynen Tatu UE, FI
Veijalainen Piia, koulusihteeri
Kirjavainen Jaana, terveydenhoitaja
Mattsson Marjo, psykologi
Salin Minna, psykiatrinen sairaanhoitaja
Vähänen Sanna, vastaava kuraattori
Kingelin Harri, vahtimestari
Murto Satu, ruokapalvelutyöntekijä



Joona Vatjus 18c, KU7, akvarelli

Riihimäen aikuislukion opettajat ja henkilökunta

Antikainen Juuso BI, GE, TE
Ihalainen Anna BI, TE
Kaakinen Ari, HI, YH
Koskinen Maarit ÄI, S2
Lamberg Pauliina EAB
Linkala Minna-Kristiina ÄI, S2
Modig Päivi OPO
Monto Anne EN
Ruohoniemi Päivi ÄI, S2, OPO
Siekkinen Akseli MAB, FY
Torn Elsi FY, KE, MAB
Turunen Sasu MAB, FY
Tuulio Ilkka EN, RU
Virta Henna OPO
Väyrynen Tatu FI
Airasmaa Teija, koulusihteeri
Lappalainen Elviira, vahtimestari



KIITOKSET!
Riihimäen lukio ja aikuislukio kiittää
kaikkia yhteistyötahoja ja stipendien lahjoittajia